ANUL X No. 2972 — Ediţia de seară — MERCURI 15 OCTOMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei luni şi se plătesc înainte:
Un an în ţară 30 lei; în străinătate 50 lei
Şase luni 15 „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te fereşti Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administraţia ziarului
Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linii se fac reducţii din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacţia — PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administraţia — PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (TELEFON No. 25).

Fruntarie militara spre Bulgaria

Şase paginĭ
la fie-care ediţie

„Campania“ d-luĭ Fleva

Vor fi uniĭ carĭ se vor întreba de rostul punereĭ noastre de-a curmezişul campanieĭ d-luĭ Fleva inaugurată alaltăerĭ la *Dacia*, fără brio şi entuziasm de altmintrelea. «Tribunul» se zice democrat cum sîntem şi noĭ, în potriva d-luĭ Sturdza d-sa luptă cum luptă şi *Adevĕrul*. De ce atuncĭ, cînd se porneşte o campanie violentă în potriva *ignobiluluĭ*, noĭ nu ne asociem cu ea?

Răspunsul este uşor de dat. Pentru că d. Fleva voeşte să deplaseze o răspundere şi pentru că şi d-sa intră în corul acelora carĭ ascund falşitatea sistemuluĭ nostru constituţional.

In prima linie, e nedrept a da în spinarea subalternuluĭ, a slugeĭ, vina stăpînuluĭ. E o enormitate a pretinde că nu regele este vinovat că a mers la Pesta, şi că a decorat pe Ieszenszky, ci că toată vinovăţia cade asupra primuluĭ ministru care a lăsat pe rege să meargă acolo şi care s'a lăsat a fi tras pe sfoară de Ungurĭ. E în adevăr ceva fenomenal, de a ne închipui această privelişte a d-luĭ Sturdza oprind pe rege să facă un act politic, cînd, slavă domnuluĭ! aŭ trecut timpurile şi aŭ dispărut oamenĭ carĭ ar fi putut face acest act de patriotizm şi de independenţă, faţă de suveran. Să deplasează dar răspunderea şi să acoperă tocmaĭ pe marele vinovat, pe acela care a luat în mînile sale conducerea politiceĭ interne şi externe şi care în lăuntru a devenit autocrat, a tot puternic, dar nu şi a tot destoinic şi în afară ne-a compromis cu desăvîrşire, făcînd din ţara noastră o slugă plecată şi cuminte a intereselor patrieĭ sale nemţeştĭ. D. Fleva, în furia sa oarbă şi dreaptă, o recunoaştem, în potriva şefuluĭ partiduluĭ liberal, crede că poate să falşifice realitatea tristă a lucrurilor şi pe chestiunea trădăreĭ regeluĭ, să dea jos de la guvern pe d. Sturdza şi să aibă ast-fel gloriola de a'l fi răsturnat tot d-sa şi de a doua oară, cum l'a alungat astă toamnă cu cestiunea Ghenadie.

E incontestabil că starea la putere a d-luĭ Sturdza e o ruşine naţională, dar este o greşală neiertată ca să se acopere răspunderea regeluĭ şi să se falşifice şi maĭ mult constituţionalizmul nostru, care de mult este o scîrboasă parodie, o farsă de bîlciŭ.

Din acest punct de vedere, d. Fleva se pune în contradicţie cu întreaga propagandă a democraţieĭ care de anĭ de zile îşĭ face datoria să demascheze pe suveran, să'l arate acaparînd toate puterile în stat, demoralizînd lumea politică, aservind-o tronuluĭ săŭ şi bunuluĭ săŭ plac şi făcînd din România ceva analog cu o gubernie rusească.

Pentru noĭ, trădarea de la Pesta a fost tocmaĭ bine-venită, ca să ilustrăm şi maĭ mult părerile noastre, arătînd şi celor maĭ optimiştĭ că regele Carol a ajuns un pericol şi o ruşine naţională. Am avut fericirea de a pune degetul pe buba sîngerîndă şi dureroasă şi toată lumea ştie că graţie *Adevĕruluĭ*, nu e Romîn care să nu cunoască azĭ ce rol trist şi nepatriotic a jucat regele la Pesta şi orĭ şi cine, azĭ vede în lumina luĭ adevărată pe acest suveran care pînă acuma, graţie complicităţiĭ şi laşităţiĭ politicianilor, a ştiut să tragă ast-fel sforile, în cît pe de o parte să fie el totul, iar pe de altă parte răspunzătorĭ de faptele sale, să fie lacheiĭ palatuluĭ carĭ se ascund sub numele de miniştri.

D. Fleva caută să lupte în potriva acesteĭ părerĭ a ţăreĭ şi să zădărnicească munca pe care o ducem noĭ de atîta timp. E natural dar să-ĭ fim în potrivă şi să arătăm şi noĭ publiculuĭ că această conduită a *tribunuluĭ* este condamnabilă şi că orĭ şi cînd e vorba de vizita la Pesta şi de decorarea luĭ Ieszenszky, ţara nu trebue să strige numaĭ *jos Sturdza*, ci **jos Carol, cu toţi lacheiĭ luĭ!**

Const. Mille

SATIRA ZILEI

Asupra luĭ Macedonski

Citim într'un ziar din Capitală cum că d. Alexandu Bogdan-Piteştĭ are de gînd să scrie un articol asupra poetuluĭ Macedonsky.

Cunoaştem pe d. Bogdan ca pe un bărbat cum se cade, cu trecere la dame, cu succese, cu barbişon şi cu principiĭ anarchiste; îl maĭ cunoaştem ca pe un artist-amator cu reputaţie şi îl maĭ cunoaştem ca pe un băiat vesel şi levent, însă pînă acuma nu auzisem că este predispus să se ocupe cu potcoavele de caĭ morţĭ.

Or, a te ocupa de Macedonsky, tocmaĭ în vremurile cînd şi-a trimis actul de paupertate la *Pester Lloyd*, mi se pare un act anti-naţional, ca să zic aşa.

Pe cînd un articol asupra luĭ Ieszensky ?... şi pe cînd unul asupra luĭ Pavlovsky ?...

Vax

Costa Christicĭ
(Actualitate)

Noul ministru de justiţie al Serbieĭ ne este nouă Romînilor, o persoană destul de cunoscută. Pînă maĭ deunăzĭ, el a fost ministru al Serbieĭ pe lîngă guvernul romîn. El este fiul fostuluĭ prim-ministru Nicolaĭ Christicĭ şi este -ca şi tatal săŭ—neutral în politică. Tatăl nouluĭ ministru de justiţie a fost în maĭ multe rîndurĭ şef al cabinetuluĭ, în care calitate s'a sprijinit mereŭ pe partidul progresist.

Tan.

SINODUL

Alaltăerĭ s'a deschis sesiunea acestuĭ corp, care acum un an a dat atita de vorbit ţăreĭ şi în special lumeĭ politice.

Dacă ar fi să se întrunească tot ce s'a spus şi scris de chiar lagărul politicianilor de guvernămînt, cu privire la ceĭ ce compun înaltul corp bisericesc, s'ar lăsa viitorimeĭ un straniŭ tratat asupra moralităţeĭ monahale, în special, şi asupra credinţeĭ religioase din zilele noastre, în genere.

N'a fost imoralitate, n'a fost flagrantă contradicţie cu obiceiurile austere, presupuse la mariĭ pontifĭ aĭ bisericeĭ, care să nu fi fost descoperită de presa unuia saŭ celuĭ-l'alt partid de guvernămînt, în sarcina membrilor sinoduluĭ.

Plastografie, ierosolie, arghirofilie,—falifĭ, afĭ meiaţĭ şi monştri sexualĭ: totul s'a aruncat în faţa celor ce compun sfîntul sinod.

Şi era unanim strigătul că aşa cum e constituit astă-zĭ sinodul, e imposibil să maĭ funcţioneze: o reformă, care să sdrobească organizaţiunea despotică a acestuĭ corp, era indicată din toate taberele ca imediat necesară.

Am întreba presa aceloraşĭ partide de guvernămînt—dacă sinodul imoral de acum un an, a devenit sinodul ideal şi dacă maĭ e nevoe de cîte-va scandale, în genul celuĭ ghenadist, pentru ca guvernele să se gîndească la reformarea acesteĭ instituţiĭ.

Silex.

Porfirio Diaz

Telegraful ne-a anunţat şi pe noĭ Romînĭ despre atentatul îndreptat împotriva generaluĭ Porfirio Diaz, preşedintele Mexiculuĭ. Atentatorul, un individ anume Romero, a fost imediat sfîşiat de mulţimea furioasă, iar generalul scăpat cu viaţă—rămînînd preşedinte al Spaniolilor din republica Mexico.

De două-zecĭ de anĭ Porfirio Diaz conduce destinul Mexicului. Şi dacă astă-zĭ această republică e bine văzută în toată lumea, cel puţin maĭ bine văzută de cît cele l'alte state din America, — aceasta se datoreşte generaluluĭ Porfirio Diaz.

Astă-zĭ în vîrstă de 67 anĭ, este natural ca toată lumea care se interesează de soarta Mexicului să fie îngrijată, căcĭ cine ştie dacă după moartea luĭ Diaz nu va izbucni o revoluţie crîncenă ?

Tograf.

Atragem atenţia cititorilor asupra foiţelor din *Adevĕrul de astăzĭ*, conţinênd *toate patru* începutul nouluĭ roman dramatic Ucigaşul misterios.

Cititoriĭ acestuĭ roman vor avea drept la un premiŭ în schimbul *bonurilor* carĭ vor figura zilnic la sfîrşitul foiţelor sale.

Păstreze-se decĭ bonurile!

Miniştrii aŭ disperat

Miniştriĭ şi-aŭ perdut cu desăvîrşire capul. Este nostim că uniĭ dintre eĭ nicĭ habar n'aŭ de scandalurile ce li se asvîrlă în cap pe fie-care zi.

Trinitatea Sturdza Gogu-Ionel, face şi desface totul, iar ceĭ l'alţĭ iscălesc, nu pe încredere, dar pentru-ca n'aŭ încotro.

La drept vorbind şi trinitatea o putem reduce la dualism, de oare-ce minorul din coada trinităţeĭ serveşte maĭ mult ca nume.

Conspiratoriĭ din capul guvernuluĭ reamintesc faimoasa scenă din Rabagas. Fie-care din asociaţie vrea să-ĭ tragă pe sfoară pe ceĭ l'alţĭ.

Dar de sigur aŭ s'o sfîrşească cu toţiĭ ca ridicolul erou al luĭ Sardou.

Linia Rotterdam

Una din chestiile care a zăpăcit maĭ mult pe miniştriĭ, este linia Brăila-Rotterdam.

— Ce este cu această linie? întreabă miniştriĭ pe d. Sturdza.

— Mă rog să avețĭ încrederel opoziţia aşa este făcută ea, să ne acuze de trădare! răspunde d. Sturdza fără ca să dea nicĭ o esplicaţie.

— Ce-ĭ cu linia? întreabă miniştriĭ pe Ionel.

Acesta dă din umerĭ şi le spune: adresaţi-vă la d. Cantacuzino.

Un liberal fruntaş spunea erĭ:

— S'aŭ încurcat cu linia Rotterdam. Apoĭ prea-ĭ fac toate cheferile regeluĭ. Sturdza e de vină, el văzînd că nu se maĭ poate bizui de cît pe palat, face şi ce nu-ĭ cere regele numaĭ ca să-l îndatoreze.

Consiliul de miniştriĭ

Şi chestia Rotterdam e maĭ gravă de cît ne închipuim pentru guvern.

Regele chiar e foarte îngrijat de proporţiile pe carĭ le va lua agitaţiile preseĭ pe această chestie.

De aceea zilele acestea, înainte chiar ca regele să se ducă la Iaşĭ, se va ţine la Sinaia un consiliŭ de miniştrii sub preşedinţia sa.

Guvernul ar voi acuma să bată în retragere, dar nu ştie cum să iasă din încurcătură fără ca să dea naştere la alte încurcăturĭ.

Se spune că afacerea Rotterdam departe de-a fi întărit pe d. Sturdza la palat, din potrivă l'a slăbit şi maĭ mult situaţia. Aşa, o persoană din anturagiul regeluĭ spunea că acesta văzînd protestările pe carĭ le-a ridicat această afacere, ar fi spus:

— Curios cu d. Sturdza, orĭ-ce chestie atinge, trebue să fie scandal.

Aurelianiştii

Afară de acestea ceĭ de la «Drapelul» vor face mare zgomot în jurul afacereĭ Rotterdam. Indată ce se vor deschide corpurile legiuitoare, guvernul va fi interpelat în această chestie.

Aurelianiştiĭ speră că vor reuşi să silească guvernul să dea înapoĭ în chestia Rotterdam, saŭ pe această chestie să se retragă.

E probabil însă că guvernul se va retrage înainte de 15 Noembre.

Rep.

Seria neghiobiilor

Constatăm că seria neghiobiilor începe: Ignobilul nu poate vedea că tinerimea se agită, şi că fapta regeluĭ de-a fi umilit ţara, este înfierată, cel puţin indirect. In loc însă să aibă curagiul infamieĭ şi să oprească faţiş întrunirile studenţilor, guvernul în mod iezuitic şi lătureţnic le împiedică. Mijlocul este cunoscut şi e obiceiŭ vechiŭ la colectivişti. Se da ordin poliţieĭ ca să oprească pe antreprenoriĭ de sală să închirieze localul. Lucrul era ştiut în aniĭ 1886—1888. Azĭ se face acelaşĭ lucru. Studenţiĭ proiectaseră să ţină o întrunire la Brăila în cestiunea naţională. Un student a şi plecat ca să închirieze sala şi să facă pregătirile necesare. Sală însă n'a putut găsi deşi în Brăila sînt două la dispoziţiunea publiculuĭ.

Ziceam că seria neghiobiilor începe. In adevăr faptul de-a zădărnici o întrunire publică, de-a ştirbi acest drept constituţional, nu poate de cît revolta şi pe ceĭ maĭ domolĭ. Dreptul întrunireĭ e aproape singurul care ne-a maĭ rămas. Eĭ bine! cînd stăpînirea voieşte să se atingă de el, e natural ca toată lumea să se indigneze şi sa înfiereze pe aceia carĭ se ating de el.

Pe de altă parte, împiedicarea aceste întrunirĭ e de natură să înfurjească cu drept cuvînt şi tinerimea studioasă care pînă acuma a fost cît se poate de „diplomatica“, cît se poate de blajină şi nicĭ măcar nu a pomenit de adevăratul şi marele vinovat, care a trădat şi cauza fraţilor noştrĭ de peste munţĭ.

D-l Sturdza însă avea de făcut o neghiobie pe luna Octombrie şi cum a deja e pe jumătate trecută, s'a grăbit să nu scape ocaziunea.

Sfinx.

Se agravează

Din ceas în ceas lucrurile se agravează în Dobrogea; în special la Tulcea, unde este reşedinţa agitaţiuneĭ bulgare, fierberea ie mare.

Nu ştim căror împrejurărĭ se datoreşte această repede schimbare a dispoziţiunilor Bulgarilor la Tulcea; nu ştim, adică, dacă noua administraţie liberală este de vină saŭ dacă, în adevăr, Bulgariĭ ascultă de un cuvînt de ordine venit de peste graniţă.

Ceea-ce este, însă, cu totul grav e faptul ce se comunică preseĭ, cum că revizorul şcolar ar fi fost insultat de către profesoriĭ şcoaleĭ bulgare din Tulcea. Se spune că revizorul, mergînd să inspecteze şcoala bulgărească ar fi fost izgonit de către profesorĭ şi de către epitropi, maĭ mult chiar: profesoriĭ aŭ declarat că îşĭ vor apăra dreptul „cu revolverul în mînă“.

Care va să zică agitaţia creşte şi se apropie momentul în care guvernul se va vedea silit a proceda cu alte măsurĭ neîntrebuinţate încă.

Incă odată, nu ne putem da socoteală pentru moment, dacă Bulgariĭ sînt de vină, dacă administraţia e de vină saŭ dacă uniĭ intriganţĭ interesaţĭ sînt aceia carĭ fermentează şi alimentează intrigile.

Interesul Romîniei este ca în Dobrogea să fie linişte, de aceea datoria guvernuluĭ e să potolească agitaţia.

Şi numaĭ în cazul cînd Bulgariĭ ar fi agresorĭ incorigibilĭ, numaĭ atuncĭ guvernul să-ĭ astîmpere, dar să-ĭ astîmpere cu tot dinadinsul.

Dragoş.

Fruntarie militară spre Bulgaria

O corespondenţă telegrafică din Bucureştĭ a ziaruluĭ vienez „Neue Freie Presse“, pe care cetitoriĭ o vor găsi în corpul număruluĭ de faţă, aduce, între altele, următoarea senzaţională ştire:

Faţă de ostilităţile bulgăreştĭ—*recte* muscăleştĭ—ce se observă la fruntaria bulgaro-romînă, guvernul romîn ar fi luat decisiunea de a crea pe linia acesteĭ fruntariĭ zece sate, împărţind domeniĭ de ale statuluĭ la rezerviştĭ însurăţeĭ şi formînd astfel o colonie de granicerĭ Romînĭ, care va avea îndatorirea să fie tot-d'a-una gata să dea primul atac duşmanuluĭ.

Faptul acesta e de natură să inspire nu temerĭ, dar îngrijirĭ şi să confirme spusele noastre că relaţiile între România şi Bulgaria devin din ce în ce maĭ încordate.

Modul cum a fost primită zilele acestea delegaţia bulgărească din Tulcea, atît de guvern cît şi de rege, întăreşte şi maĭ mult această constatare.

Inregistrînd la timp, fenomenele acestea neliniştitoare, noĭ nu putem de cît aproba ideea creăreĭ uneĭ fruntariĭ militare spre Bulgaria, prin colonizarea rezerviştilor-însurăţeĭ.

Granicerii aceştia vor trebui însă să fie puşĭ într'o situaţie materială, la adăpostul nevoilor — aşa ca să poată răspunde misiuneĭ lor, în momente decisive.

Saturn

Carol Grillenberger
(Actualitate)

Din Germania ne soseşte o tristă ştire. Carol Grillenberger unul dintre ceĭ maĭ splendizĭ reprezentanţĭ aĭ socialismuluĭ marxist, a încetat din viaţă. Ieşind din Landtagul bavarez, din care făcea parte, a fost lovit de un atac de apoplexie, şi pînă în cîte-va ore şi-a dat obştescul sfîrşit.

Născut în 1848, Grillenberger alătur de Vollmar a fost nu numaĭ unul dintre ceĭ maĭ de frunte socialiştĭ din Bavaria, ci şi din Germania întreagă. Pe vremea legeĭ excepţionale contra socialiştilor, Grillenberger a fost expulzat din München. A fost membru în Reichstagul berlinez şi deputat în camera bavareză, şi în ambele s'a distins prin energicele sale cuvîntărĭ pline de miez şi dragoste pentru clasa muncitoare.

In moartea luĭ Grillenberger, socialismul german încearcă o grea pierdere.

Inst.

Iluminatul Capitaleĭ

S'aŭ încurcat din nou lucrurile la Primărie! Oferta societăţeĭ Helios pentru iluminarea Capitaleĭ cu electricitate, admisă un moment, de către comisiunea numită ad-hoc, a trebuit să fie supusă uneĭ noul cercetărĭ, faţă cu alarma dată.

In adevăr, comisiunea aleasă din sînul consiliuluĭ comunal, a trecut cu foarte multă uşurinţă asupra condiţiunilor propuse de concesionar, aşa că, dacă ele ar fi fost admise, pe de o parte comuna ar fi rămas robită noueĭ societăţĭ, precum a rămas şi actualeĭ societăţĭ de gaz, iar pe de altă parte, primăria, la espirarea concesiuneĭ societăţeĭ acesteia, ar fi trebuit să piardă toate instalaţiunile pentru gaz, uzina, etc.

Acuma afacerea se discută din nou, maĭ cu seamă că şi societatea de gaz a prezentat o ofertă pentru iluminarea întregeĭ capitale cu electricitate.

Vom urmări de aproape mersul afacereĭ şi vom ţine pe cititorĭ în curent.

Stop.

Cronica teatrală
Fontîna Blanduzieĭ — Marioara

Sîmbătă s'a deschis stagiunea Teatruluĭ Naţional. Lume multă ca în tot-d'a-una în această zi. Cu toate schimbările făcute înăuntru, teatrul îţĭ face impresia de vechiŭ, ruinat. Fotoliurile în sală sînt jumătate noĭ, jumătate vechĭ, coridoarele dărăpănate şi în întuneric, fumătorul tot înegrit de fum şi luminat tot de ruginitele lustrurĭ.

Nu ştiŭ, dar nicĭ odată intrînd în teatru n'am avut o impresie aşa de tristă.

Şi ce e maĭ dureros, nicĭ după ridicarea cortineĭ nu mi s'a schimbat dispoziţia.

„Fontîna Blanduzieĭ“! Fără îndoială e splendidă poemă, e una din bucăţile literare cu care ne putem mîndri şi pe care nu o poate întuneca nicĭ cele maĭ strălucite poeme straine.

Poetul Alexandri cu întreg marele săŭ talent trăeşte în această operă. Subiectul eĭ? cine nu-l cunoaşte? Poema e tot atîta de frumoasă şi cu acelaşĭ plăcere ca la prima dată am ascultat'o şi Sîmbăta seara.

Dar dacă poema este aceiaşĭ, interpretaţia a îmbătrînit, a slabit, numaĭ e în nota opereĭ. Artiştiĭ chiar şi aceia carĭ eraŭ odată atît de bine—par acum că aŭ uitat cum că spun o poemă şi adesea se înfierbîntă, scot intonaţiĭ şi fac gesturĭ de melodramă. Şi în această zbuciumare versurile se pierd, poezia se usprește, poema dispare. E păcat! „Fontîna Blanduzieĭ“ ar trebui să rămîe veşnic o glorie a teatruluĭ nostru nu numaĭ ca poemă, dar şi ca interpretare.

Sîmbătă seara artiştiĭ eraŭ nervoşĭ, agitaţĭ; jucaŭ în silă. Ce tristă impresie îţĭ face o ast-fel de deschidere de stagiune! Nicĭ odată nu l'am văzut pe Nottara perzînd efecte peste efecte. Cum menaja el altă dată efectul splendiduluĭ vers:

Sînt om ce nu fac umbră
Căcĭ soare numaĭ am.

Sîmbătă seara acest vers a trecut neobservat. Tot aşa şi altele.

D-na Gănescu a fost incomparabil superioară în primul an de teatru cînd a debutat în Getta.

De rîndul acesta d-na Gănescu era cu desăvîrşire alăturĭ de rol.

De ce s'a dat Galus d-luĭ Costescu? E curios cum se distribuesc rolurile la Teatru.

Incontestabil însă că acela care e cu desăvîrşire afară din rol şi din piesă şi care face o nota absolut discordantă în semenea piese şi contribue ca sa-ĭ tîrască pe toţĭ în melodramă, e d. P. Vellescu.

D. P. Vellescu a fost şi va rămîne un bun actor de melodramă, de ce îl puneţĭ în poeme? Dicţiunea d-sale e cu desăvîrşire rebelă pentru acest gen.

Ceĭ-l'alţĭ s'aŭ menţinut dar maĭ mult saŭ maĭ puţin fie care a fost cuprins de tristeţa generală.

Spectacolul s'a sfîrşit cu „Marioara“ de Carmen Sylva. Am vorbit despre această piesă cînd a fost jucată de trupa germană de sub conducerea d-neĭ Agatha Bîrsescu.

Mi-a plăcut mult atuncĭ această piesă şi văzînd'o acum în romîneşte, am înţeles'o şi maĭ bine şi mi-a plăcut şi maĭ mult.

Dar nu ştiŭ ce aŭ avut actoriĭ noştri Sîmbătă seara; toată seara aŭ ţinut nota alăture. „Marioara“ a fost jucată cu totul în afară de intenţiile autoareĭ, şi piesa n'a fost de loc înţeleasă.

Afară de interpretarea pieseĭ e fenomenal de curios faptul că la teatrul nostru naţional, piesele cu tipurĭ romîneştĭ, piesele cu subiecte luate de la noĭ, se joacă maĭ răŭ de cît piesele străine.

Ceĭ maĭ mulţĭ dintre actoriĭ noştri, şi dintre ceĭ de frunte — de exemplu d. Nottara—cred că îndată ce se îmbracă ţărăneşte, trebue să vorbească ca nimenĭ pe lume, să îngroaşe glasul, să intoneze ungureşte, să umble cu picioarele încovoiate cu mîinile bălăbănind. Unde D-zeŭ aŭ văzut asemenea ţăranĭ?

La ţară, ca şi la oraş sînt şi oamenĭ lenevoşĭ şi oamenĭ zdravenĭ; de ce cred actoriĭ noştri, că numaĭ ceĭ lenevoşĭ sînt ţăranĭ?

Dar să vorbim maĭ amănunţit de piesă. Primul act e maĭ mult o idilă şi numaĭ prin scena finală se apropie de actul al doilea care e dramatic, tenebros şi fioros, se apropie de genul dramaturgilor ruşĭ.

Marioara iubeşte pe Tudor şi îşĭ spune dragostea codruluĭ. Tudor care se culcase în grădină, auzind vorbele Marioareĭ îĭ răspunde, şi ea crede că vocea luĭ e glasul codruluĭ. Scena e splendidă, de o poezie înduioşătoare. Şi poate cea maĭ bine, dacă nu chiar singura bine jucată. Ar fi trebuit maĭ multă melancolie poate, dar orĭ-cum a fost bine dată!

Tudor e timid, el nu îndrăzneşte să-ĭ spue Marioareĭ că şi el o iubeşte, el n'are curaj să'ĭ spue dorul de cît atuncĭ cînd îşĭ împrumută glasul codruluĭ.

Marin—fratele săŭ—însă e maĭ curagios. Şi el o iubeşte pe Marioara, ard

nu aşteaptă ca să-ĭ spue dragostea, el se hotărăşte iute şi se duce de-ĭ bate la fereastră, o chiamă afară şi fără multă vorbă îĭ spune:

„Cum te-aşĭ strînge în braţe, că-mĭ eştĭ dragă!“

Marioara e nedumerită. Ea aştepta aceste cuvinte de la Tudor şi i le spune Marin.

— Dar frate-tăŭ ştie? El ce spune? Ea vrea să ştie dacă Tudor o iubeşte, dacă nu vrea el s'o ia de nevastă. Dar Tudor cînd i-a spus Marin că o iubeşte pe Marioara, l'a întrebat: Ea te iubeşte?

Marin, la care Marioara se uita cu drag, că doar era fratele luĭ Tudor, a crezut că ea îl iubeşte şi i-a răspuns luĭ Tudor: Aşa mi se pare. Şi ca să te încredinţezĭ staĭ aci să vezĭ şi tu că am s'o chem afară.

A fugit bietul Tudor ascunzîndu-şĭ dorul. Ce putea să afle deci Marioara de la Marin?

Dar şi Marioara, or cît de mult l'ar fi iubit pe Tudor, n'ar fi dorit să se ducă ea să-ĭ spue că'l iubeşte şi să se pomenească cu el că'l respinge. Şi în mijlocul aceşteĭ scene în care Marin o strîngea în braţe, iar Marioara îşĭ muncea mintea ca să ghicească gîndul luĭ Tudor, ţăranĭ şi ţărance trec pe la fîntînă şi se duc la muncă.

A intrat fata în gura satuluĭ, tot pămîntul ştie că ea se îndrăgosteşte noaptea pe furiş cu Marin; aşa i-a fost ursit, să fie nevasta luĭ Marin.

Dar ea tot ar vrea să ştie dacă Tudor o iubeşte. Pe cine să întrebe, cine ar putea să-ĭ tîlmăcească faptele şi vorbele cu multe înţelesurĭ ale iubituluĭ? Dar mama, mama care a iubit şi ea, poate, care prin experienţă maĭ uşor ar putea să dezlege firele încîlcite ale dragosteĭ ascunse.

E frumoasă scena aceasta între Marioara şi mama eĭ. Dar d-na Romanescu nu i-a dat acea duioasă naivitate, acea sfioasă întrebare amestecată cu îngrijorată aşteptare a răspunsuluĭ. D-na Romanescu a fost în această scenă fata de oraş care pune acele întrebărĭ mameĭ, nu pentru ca să capete un răspuns alinător pentru suferinţele eĭ, ci maĭ mult ca să pue pe mama în curent cu isprăvile sale amoroase. Era un fel de ştrengărie, care nu răspundea de loc cu caracterul feteĭ de ţară şi cu situaţia în care se afla ea.

D-na Jieanu care deşi avea un accent maĭ potrivit ca toţĭ ceĭ-l'alţĭ, totuşĭ n'a avut în scena de care vorbesc expresiunea îngrijirilor carĭ trebuiaŭ în asemenea moment să cuprindă sufletul presimţitor de nenorocire al mameĭ.

In actul al 2-lea Marioara este măritată de un an cu Marin, ea are şi un copil. Tudor stă cu eĭ.

Dragostea înăbuşită îĭ zdrobeşte pe amîndoĭ. Marin e nedumirit, el are certurĭ cu Tudor—care vrea să părăsească casa—şi în cele din urmă bănueşte cauza suferinţelor luĭ Tudor şi a mîhnireĭ Marieĭ. Eĭ îĭ spune să bage bine de seamă.

Copilul nu poate dormi, şi o bătrînă vecină chemată de Maria ca să o înveţe ce să facă copiluluĭ, îĭ spune că el e născut cu gînd de păcat şi e dedat urşit morţeĭ. Aci încep vaetele femeeĭ care are în copil nu numaĭ un fiŭ dar şi pe singurul confident către care îndrăzneşte să-şĭ spue dragostea pe care o ascunde de toţĭ ceĭ-l'alţĭ.

In momentul cînd repetă copiluluĭ suferinţele eĭ şi dragostea pentru Tudor, acesta intră, aude tot, se dă pe faţă şi îĭ cere să fugă. Scena e admirabilă. Lupta între amor şi dragostea de mamă, datoria de soţie e bine dată.

Cînd Tudor vrea să strîngă în braţe pe Maria, copilul moare.

Convinsă că păcatul eĭ l'a ucis, îl goneşte pe Tudor.

Marin se întoarce. El a ucis pe Tudor. Să ne oprim aci. Scena finală e prea lungă şi fără nicĭ un înţeles.

Tot actul al doilea a fost slab jucat. D-na Romanescu, este drept, s'a „bocit“ ca la ţară, dar n'a ştiut să plîngă durerea mameĭ ast-fel ca să mişte sala. A vroit să facă alt-ceva de cît ce făcea d-na Bîrsescu în scena finală. Nu cade zdrobită ci din potrivă, rămîne în picioare în faţa oamenilor ţărilor luĭ Marin. Dar împreună cu d-sa a rămas în picioare şi întrebarea: S'a sfîrşit piesa?

D-na Alexandrescu n'a înţeles importanţa prezicereĭ pe care o face, de aceia a spus'o cu atîta grabă, fără nicĭ o nuanţă şi fără nicĭ un suflu de credinţă în cît s'a părut scena d-sale deplasată şi răŭ introdusă, cea-ce nu e adevărat.

Nu am loc să mă întind maĭ mult şi îmĭ pare răŭ. Am profunda convingere că „Marioara“—cu foarte micĭ şi neînsemnate schimbărĭ—este o piesă prea frumoasă şi dacă a căzut Sîmbătă, de vină n'a fost de cît numaĭ interpretarea. „Marioara“ a fost răŭ jucată, ca n'a fost de loc înţeleasă de actorĭ.

Vina este a direcţieĭ care a scos din repertoriŭ piesele romîneştĭ.

I. C. B.

Litere-Arte-Ştiinţe

In Budapesta apare acum o mare lucrare cu titlul: „48 a magyar szabadságharcz története“. Lucrarea tratează revoluţiunea ungară din 1848 şi e pusă sub redacţiunea jurnaliştilor Moriz Iokai, Alexander Bródy şi Victor Rácosi. Prima fasciculă conţine o prefaţă scrisă de cunoscutul romancier Jokai.

*

Am anunţat că dr. Leopold Müller a descoperit baccilul conjuctivitei granuloase. Dr. Müller a declarat în ultima şedinţă a societăţeĭ medicilor din Viena, că baccilul se aseamănă cu acel al influenţeĭ. El are forma unuĭ bastonaş subţire, şi este caracteristic numaĭ conjuctivitei, după cum a putut constata descoperitorul în urma unor experienţe ce a făcut timp de doĭ anĭ de zile.

*

In curînd va apare de sub tipar un volum de poezii de talentatul D. Teleor.

Volumul va purta titlul „Mahalaua“.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale)

Impresiĭ de toamnă

E soare, lumină şi cald. Norii alburiĭ se strecor trecînd departe.,.. departe.

Dar frunzele de ce cad oare veştede, de ce rătăcesc pribege, duse de vînt? Vezĭ că'ĭ toamnă macar că'ĭ soare, lumină şi cald, e toamnă şi ca mîine norii posomorîţĭ vor prinde locul celor alburiĭ de azĭ, ce se strecor trecînd departe tot maĭ departe.

*

Pe bătăturĭ stă revărsat, în valurĭ aurii, porumbul, pe gardurĭ 's aninate gratiile încărcate cu strugurii rumenĭ, iar din vreme în vreme, pe drum, trec carele doldoră, scîrţîind leneş. De ar fi în tot locul belşugul ăsta, de ar sta revărsat în valurĭ auriĭ porumbul în toată bătătura!

*

Ce gol a rămas părul din curte, abia icĭ colo îĭ spînzură cîte-o frunză.

Bietul păr pare că plînge d'atîta părăsire.

„Rodico tu nu'mĭ maĭ placĭ de la o vreme“ îmĭ spuse Leana, ce lîncezeştĭ aşa? Şi eŭ tac ghemuită pe velinţa de sub părul din curte, lîngă care mă alipesc ca lîngă un prieten bun. Bietul păr, ce gol a rămas! Abia icĭ colo se spînzură cîte o frunză, dar eŭ, de ce oĭ fi plîngînd de părăsirea luĭ?

*

Cum se îngînaŭ de duios şi tînguitor clopotele de după deal şi ce sfîntă linişte!

— Rodico, ce mîndreţe de brînduşe sînt prin fîneaţă, frumoase cum îţĭ plac ţie; şi-om face mănunchĭ şi Celesteĭ şi luĭ Chiţibuş—haĭ!

— Dacă nu pot Leano, tu nu vezĭ cum tuşesc?! numaĭ de mi-ar trece; pustia de ploae de-atuncĭ, mĭ-a îngheţat oasele. Ce zicĭ mi-o trece Leano? că mult mĭ-e frică să nu'mĭ văd trupul supt, s'atuncĭ tot duios, tot tînguitor s'or îngîna clopotele de după deal, tot linişte sfîntă va fi, dar cine să le maĭ asculte Leano?

*

A scăpătat soarele de mult, luminele s'aprind pe rînd şi în sat fie-care îşĭ caută de tihnă.

Cine pribegeşte maĭ pe vale, cine doĭneşte cu jale din frunză—e Florea.

De-ar şti el ce frîntă mĭ-e inima, de jalea doineĭ luĭ, de-ar şti cum mă doare:

Că nu pot să staŭ în prag
Ca s'aştept pe cin' mĭ-e drag.

Dar cine 'mĭ-e drag? Nimenĭ şi îndrăgostirile noastre sînt atît de răsleţe!

Soarele a scăpătat de mult, luminele se sting una cîte una în sat şi glasul luĭ Florea nu maĭ doineşte de cît încet, tot maĭ încet.

*

E noaptea tîrziŭ şi luna e palidă şi se coboară. Dar apa ce tot o fi tăinuind în vad şi vreascurile trosnind în colţul vetreĭ, ce tot îndrugă?

Povestesc toate vre-o îndrăgostire moartă? Nu ştiŭ, sînt însă atît de pline de jale şi tăinuitul apeĭ în vad şi vaetul vreascurilor ce trosnesc îndrugînd în colţul vetreĭ şi noaptea tîrzie cu luna'ĭ palidă ce se coboară.

. . . .

. . . .

Rostul vieţeĭ cine mĭ l'o povesti mie?

Rodica.

Un bucureştean pe zi

Maiorul Paleologu

Don maior Paleologu e comisar regal pe lîngă consiliul de războiŭ din Capitală şi maĭ are şi ponosul de a fi cumnat cu celebrul O ăşanu, zbirul de la închisoarea militară.

Băiat levent şi cheflĭŭ în afară din slujbă. Cînd însă îşĭ încinge eşarfa şi îşĭ pune pamponul, devine cazon de tot şi apără „armata şi prestigiul eĭ“ de atacul infamilor „ţivilişti“.

In procesul Ţăranu şi-a arătat arama şi presa I-a dat nişte săpunelĭ că şi acum îşĭ freacă fruntea cînd îşĭ aduce aminte.

Iĭ place la tribunalul militar să se ia la clonţ cu advocaţiĭ civilĭ şi toată speranţa şi-o pune în cîţĭ-va autorĭ carĭ aŭ tratat materia coduluĭ de justiţie militară.

Per

CRONICA

— Scandalul de la Teatru —

E vorba de un scandal permanent, care, pentru a fi curmat cere un contra-scandal din partea publiculuĭ.

Ne făcusem deunăzĭ ecoul unuĭ cetitor al „Adevĕruluĭ“, propunînd obligativitatea garderobeĭ şi emiţînd ideea ca damele să depuie pălăriile în cursul spectacoluluĭ.

Facem azĭ umilite scuze, propunînd, tocmaĭ din potrivă: desfiinţarea garderobeĭ şi nu numaĭ ca damele să nu maĭ depuie pălăriile, dar domniĭ să facă bine să şi pue cu toţiĭ căciulĭ în cap, dacă vor să asiste la spectacol.

Şi toate astea — pentru bunul motiv că în teatru domneşte un frig de cel puţin — 8 grade şi chiar de s'ar face foc, de pe scenă sufla crivăţul, chiar cînd în piesă e indicat: soare de primăvară.

Nu exagerez.

Aseară am fost silit să retrag mantaua de la garderobă şi dac'aşĭ fi găsit 3—4 tovarăşĭ, aşĭ fi rămas în tot cursul spectacoluluĭ cu pălăria în cap—pentru că e imposibil să scapĭ fără o zdravănă răceală, faţă cu vîntul aspru ce vine de pe scenă.

Nu ştiŭ dacă actoriĭ — adesea siliţĭ să apară cu braţele şi pieptul desvelite—sînt doritorĭ de vre-o ftizie; ceea ce ştiŭ, e că publicul trebuie să organizeze un solid contra-scandal la scandalul administraţieĭ teatruluĭ.

Capriccio

Din Brăila

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Legea repaosuluĭ şi poliţaiul. — O întrunire. — Şcoala de adulţĭ.

Am spus într'o corespondenţă trecută că în urma desetor călcărĭ ale legeĭ repaosuluĭ duminical, un grup de cîte-va persoane s'a plîns poliţaiuluĭ şi că acesta a promis că va lua măsurĭ. Eĭ bine, constatăm cu părere de răŭ că toate aŭ fost numaĭ vorbe şi că poliţaiul n'a dat măcar ordine, necum să cerceteze în persoană dacă legea se execută. De alt-fel, aceasta se ştie de maĭ nainte.

O întrunire

Faţă cu nesocotirea legeĭ repaosuluĭ duminical, secţia funcţionarilor comercialĭ din localitate a hotărît să ţină o întrunire publică în ziua de 26 Octombrie. Intrunirea va avea loc în sala Paradis. Cu această ocazie se va protesta energic contra călcăreĭ legeĭ repaosuluĭ duminical; tot o dată, după terminarea întruniriĭ, asistenţiĭ vor eşi pe stradă şi vor manifesta cu ostilitate pe la ceĭ carĭ nu închid prăvăliile Duminica şi'n zilele prescrise de lege.

Şcoala de adulţĭ

La această şcoală, înfiinţată la 1 Septembrie, cursurile se predaŭ gratuit de către membriĭ corpuluĭ didactic din acest oraş. Ast-fel, d. A. V. Teodorescu predă comptabilitatea, d. Atanasiu franceza, d. Macedone cu limba romînă, d. Lazoroneanu matematica, etc. Conferenţiarĭ sînt d-niĭ Guzeanu, avocatul Petrescu şi judecătorul Cristescu.

Eghe.

Ştirĭ teatrale

Astă-seară—o premieră la Teatrul Naţional! Se va juca *Ginerile luĭ Poirier* comedie în 3 acte de Emile Augier şi Jules Sandeau, tradusă de d. Dumitru Stăncescu.

După comedia aceasta, Alexandri a scris comedia sa *Ginerile luĭ Hagi Petcu*.

In Poirier, Niculescu a pr parat o creaţie, pe care o aşteptăm cu nerăbdare. Rolul acesta a fost jucat în Romînia de Coquelin ainé, în unul din turneurile luĭ.

Cele-l'alte rolurĭ maĭ principale vor fi ţinute mîine seară de d-niĭ Costescu, Toneanu şi de d-na Gănescu.

Spectacolul sfîrşeşte cu *Piatra în Casă*, comedie într'un act cu cîntece de V. Alexandri. In rolurile principale: Brezeanu, Toneanu, Liciu şi d-nele Ionaşcu şi Alexandrescu.

*

Direcţia opereĭ noastre a primit, pentru a se reprezenta în stagiunea actuală: *Nini*, o operă în 3 acte de maestrul C. Dimitrescu.

Aşa dar, după *Petru Rareş* de d. Ed. Caudella iată o a doua operă originală! Numaĭ de s'ar reprezenta!

*

Sîmbătă—la Teatrul Hugo beneficiul dănţuitoareĭ spaniole: *Carmencita*.

Holey!

Inter.

FEL DE FEL

50,000 leĭ ruptĭ. Din Debreczn se relatează un fapt pe cît de curios, pe atît de interesant. Advocatul Albert Harsànyi, se mută într'o casă nouă, lăsă însă actele sale de valoare, într'un dulap de cărţĭ pe care nu'l scosese încă din vechia sa locuinţă. Gazda la care locuise lăsă într'o zi pe copiĭ săĭ ca să se joace în camera ocupată altă dată de tînărul advocat. Copiĭ dădură peste hîrtiile de valoare şi nepricepînd importanţa lor, le rupseră în bucăţele resfirîndu-le la toate vînturile. Paguba luĭ Harsanyi este de 50.000 leĭ. Bietul advocat e aproape nebun de durere.

*

O nouă expediţie în Groenlanda. Din Berlin ni se scrie: Exploratorul poluluĭ Nord comunică unuĭ redactor al ziaruluĭ „Berliner Lokalanzeiger“ amănunte asupra mareĭ expediţiunĭ ce se va face în anul viitor cu corabia luĭ Nansen „Fram“. In acest scop corabia se reconstrueşte. Cheltuelile expediţiuneĭ se vor acoperi de stat şi de un cetăţian. Expediţia se va compune din 16 membri, între carĭ şi maĭ mulţĭ savanţĭ. Se vor lua 8 cîinĭ groenlandezĭ şi 25 norvegienĭ. Proviziunĭ se vor lua pentru patru anĭ de zile. Svendrup va explora Groenlanda de Nord, polul Nord prezintă pentru dînsul maĭ puţin interes. El crede în putinţa unei întîlnirĭ cu Andrée.

*

„Traducătorul“. — Intr'o zi un om bătu la uşa luĭ Brandes. Cunoscutul critic danez strigă: intră! şi în faţa luĭ apăru un englez care se recomandă ca traducător al ultimeĭ cărţĭ a luĭ Brandes ce va apare în curînd pe englezeşte. Brandes îĭ răspunse: vrea să zică cunoştĭ bine limba daneză aşa că n'avem nevoe să discutăm pe englezeşte...? — Ba—răspunse traducătorul — daneseşte nu ştiŭ de loc...—Atuncĭ cum aĭ tradus lucrarile mele? întrebă criticul mirat. — Am venit — răspunse englezul — în voiaj de plăcere la Copenhaga. Din nefericire nevastă-mea şi-a rupt un picior şi m'am văzut ameninţat să maĭ staŭ 6 săptămînĭ aci. Atuncĭ temîndumă că am să înebunesc de plictiseală, m'am dus la librărie, am cerut o carte de cel maĭ bun autor danez, am maĭ cerut un dicţionar danezo-englezesc şi te-am tradus — cu dicţionarul.

DIN STREINATATE

Franţa

Un redactor al ziaruluĭ „Radical“, a avut o convorbire cu cunoscutul politician rus şi director al organuluĭ „Graşdanin“, principele de Meşcersky. Aces a a spus că cu toate declaraţiunile categorice asupra alianţă făcute pe bordul vaporuluĭ Pothuau, el nu crede în existenţa unuĭ tratat de alianţă între Franţa şi Rusia, scris şi semnat. Scopul politiceĭ ruseşti trebue să fie de a stabili relaţiunĭ amicale între Franţa şi Germania. Pentru Rusia nu e nimic maĭ important de cît amiciţia cu Germania. Chiar şi în Egipet, nu se pot obţine rezultate ca acele dorite de Franţa, de cît printr'o înţelegere ce s'ar stabili între Rusia, Germania, şi Franţa. Prinţul Meşcersky a declarat că în curînd va merge la Berlin şi Paris spre a lucra în această direcţie.

Rusia

Cercurile oficiale germane şi austriace sînt foarte îngrijite de o mare mişcare de trupe ce se observă la partea estică a Rusieĭ. Se ştie că moscoviţiĭ aŭ avut în tot-d'a-una un anumit sistem de a'şĭ concentra trupele într'o anumită parte unde se tem că ar putea fi atacaţĭ saŭ unde vor să atace. Trupele se mută încetul cu încetul şi în număr mic dintr'o localitate într'alta în spre frontieră, pînă cînd într'o bună dimineaţa te observĭ cu o masă enormă de trupe în faţa' te. Şi cum asemenea deplasărĭ de trupe se efectuiază în spre frontierele germană şi austriacă, presa a dat acum alarma şi guvernul rusesc s'a grăbit să anunţe că nu e vorba de concentrărĭ de trupe, ci numaĭ de mutărĭ carĭ se impun din motive administrative.

Serbia

Pe cale telegrafică s'a anunţat lista nouluĭ minister. Partidele politice sînt representate în cabinetul Vladan Georgevicĭ, precum urmează: un progresist: ministrul de finanţe St. Popovicĭ; un liberal: ministrul de interne Andronovicĭ; şease neutralĭ: D-nul Wladan Georgevicĭ, ministrul de justiţie Costa Cristicĭ ministrul de comerţ Lozanicĭ, ministrul de războĭ colonel Bucovicĭ, ministrul de lucrărĭ publice colonel Atanasovicĭ şi ministrul cultelor Andra Georgevicĭ. Noul cabinet este decĭ neutral, numaĭ că într'însul partidele liberal şi progresist sînt representate prin cîte un membru.

CARNETUL JUDICIAR

Relaţiĭ intelectuale

Domnul e înalt, cu talia subţire şi îmbrăcat elegant; poartă mustăţĭ ungureştĭ, barbă rasă, şi un nas roşu, martor neclintit al chiolhanurilor pe care le trage; e de profesie poet, după spusa d-luĭ, şi... soţ al doamneĭ.

Doamna e pe jumătate de înaltă ca d-luĭ, cu toate că are vîrsta îndoită; în schimb în şoldurĭ e lată de treĭ palme şi e grasă, dar aşa de grasă că pelea-ĭ brună bronzată luceşte vecĭnic ca şi cum i s'ar scurge grăsimea prin porĭ. O părere de mustaţă îĭ garniseşte buza groasă, cărnoasă, bună de sărutat, cum spunea d-luĭ în vremurile bune.

Intr'o seară aŭ făcut cunoştinţă la Bragadiru, aŭ băut cîte o halbă, s'aŭ plăcut, s'aŭ iubit şi s'aŭ căsătorit. După treĭ lunĭ de traiŭ fericit, d-na a cerut divorţul.

D-na, prin avocatul săŭ se plînge că soţul o înşală, întreţinînd relaţiĭ amoroase cu persoane streine de căminul conjugal. Ca dovadă, citeşte biletele ca acestea scrise şi subscrise de soţul necredincios.

„Bobocelule,

„Astă-zĭ o să iaŭ de la depunerĭ cupoanele zestriĭ, decĭ o să am parale. Diseară voiŭ să mergem la Herestrăŭ să'ĭ tragem un chef la toartă; vesteşte şi pe Didina şi pe Titi şi pe compania“.

— Vedeţĭ, d-lor judecătorĭ, strigă soţia indignată, cînd m'a luat, se jura că eŭ sînt singurul luĭ amor, şi cînd colo d-luĭ avea ţiitoare şi încă treĭ, nu una... şi le ţinea cu bănişorii meĭ.

— Cererea de divorţ e neadmisibilă, răspunde advocatul soţuluĭ. Nu se dovedeşte cu nimic că clientul meŭ a avut *de fapt* relaţiĭ extra-conjugale; scrisorile nu dovedesc decît un lucru, că clientul meŭ avea relaţiĭ *intelectuale* cu d-nele, despre carĭ este vorba. Dar, d-lor magistraţĭ, d-stră nu trebuie să perdeţĭ din vedere că d-l e poet, e artist şi ca orĭ ce artist, cu sensibilitatea desvoltată pînă la paroxism, nu putea să rămîie indiferent la avansurile persoanelor în chestie, era fatal să intre în relaţiĭ intelectuale cu ele. Decĭ nefiind nimica dovedit în fapt, vă rog să respingeţĭ cererea d-neĭ şi să daţĭ o hotărîre care să fie o legătură maĭ mult a căsătorieĭ, fericită pînă la acest nenorocit incident.

Cu toată apărarea caldă a advocatuluĭ soţuluĭ, tribunalul găseşte că plîngerea d-neĭ este dreaptă şi pronunţă desfacerea căsătorieĭ.

D-na ese radioasă, nu-ĭ pare răŭ că e despărţită; cu banĭ găseşte ia bărbat; d-l însă, ofilit, se gîndeşte: — Acuma trebuie să întorc zestrea... ce o să mă fac? căcĭ artele nu produc în ţara romînească!

Condeiŭ.

Din P.-Neamţu

Domnule redactor,

Relativ la cele publicate în ziarul „Adevĕrul“, sub No. 2955 din 28 ale expirateĭ lunĭ Septembrie, asupra societăţeĭ economice din P.-Neamţu, cînd din eroare s'a trecut acea înserare sub formă de corespondenţă şi anonim, de oare-ce eŭ, scriind şi subscriind, sînt acela care v'am rugat să faceţi acea publicare şi pentru că cu acea ocazie s'a omis a se trece oare carĭ puncte de interes în cauză, pentru astă zĭ vă rog a se publica următoarele:

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“ — No. 1

UCIGAŞUL MISTERIOS

ROMAN DE

PAUL D'AIGREMONT

Partea întîia

Uşĭ încuiate

I

Marchiza de Plessis Saint-Luc

Era în Sîmbăta morţilor.

Gerurile, prea de timpuriŭ în anul acela, acoperiseră cu ghiaţă platoul imens care se întindea la cîte-va leghe de Amiens dominînd valea Sommeĭ.

Pămîntul era sec şi pe alocurea crăpat, aşa că paşiĭ cailor se auziaŭ răsunător pe drum.

Intr'un castel măreţ, situat pe dreapta drumuluĭ, în mijlocul unor pădurĭ seculare, locuia familia de Plessis Saint-Luc în timpul sezonuluĭ frumos; de cum dădea însă frigul, o lua spre Paris.

Dar în anul ăsta, din pricina unuĭ capriciŭ al tinereĭ marchize căreia pînă acum îĭ fusese oroare de ţară, ea nu părăsise încă Picardia.

Şi bărbatul eĭ, pe care dînsa îl îmbogăţise, de oare-ce era fata luĭ Jacques Lemarchand celebrul fabricant de sticlă din Saint-Denis, nu'ĭ eşea nicĭ o dată din voie.

E aŭ orele patru după amiazĭ. Ziua trecuse.

In vatra veche, dintr'o epocă îndepărtată, ca şi toate cîte aparţineaŭ vecheĭ locuinţĭ, ardea un foc roşatic

Lămpile nu eraŭ aprinse şi pe păreţĭ, flacările foculuĭ făceaŭ să joace o lume de chimere, de umbre, de siluete prelungĭ şi ciudate.

Indosită după o perdea fină, o femeie tînără şedea pe un fotoliŭ.

Ea visa...

Dar această visare, cîte o dată atît de dulce şi plină de melancolie, nu izbutea să facă simpatic chipul autoritar, aspru şi desfidător al visătoareĭ.

Ea era tînără cu toate astea — să tot fi avut treĭ-zecĭ de anĭ — şi admirabil de frumoasă; dar, fie din cauza reflectuluĭ razelor foculuĭ, fie din aceea a severităţeĭ trăsurilor sale, marchiza Laura de Plessis Saint-Luc părea deja trecută.

De cea-l'altă parte a odăieĭ îndosită de un pamier gigantic se afla o copiliţă ca de vre-o doĭ-spre-zece anĭ.

Să fi fost oare fiica marchizeĭ?

La prima vedere n'aĭ fi spus'o, atît de mare era deosebirea între ele.

Această creatură adorabilă, cu părul blond, cu faţa albă, cu ochiĭ marĭ şi verzĭ, nişte ochĭ blînzĭ şi visătorĭ, nu părea să se fi născut din aceea femeie cu desăvîrşire aspră şi violentă a căreĭ fizionomie trăda orgoliu şi despotizm.

Singur, într'un colţ, copilul stătea liniştit; de odată însă el suspină tare.

D-na de Plessis ridică ochiĭ. Nu'l vede însă.

— Maria, tu eştĭ?... întrebă ea atuncĭ.

— Da, mamă, răspunse Maria.

— Ce vreĭ?

— Violetta s'a dus la vecerniĭ ca să se roage pentru morţĭ şi, din cauza friguluĭ, n'a voit să mă ia şi pe mine.

— Şi staĭ acolo de cînd a plecat dînsa?

— Da. Nu mĭ-aĭ zis să nu staŭ jos cu servitoarele?....

— Ce făceaĭ după palmier?

— Te priveam.

Apoĭ, cu timiditate, dar cu un accent de o nesfîrşită adoraţie Maria adaose:

— Eştĭ atît de frumoasă!...

Marchiza nu răspunse.

Copila, încurajată de această tăcere, alunecă spre fotoliul tinereĭ femeĭ şi, agăţîndu-se de genunchiĭ săĭ, încerca s'o îmbrăţişeze.

D-na de Plessis Saint-Luc se retrase însă de lîngă dînsa, înlăturînd'o cu bruscheţă.

Maria căzu pe covor.

Şi'ndată frumoşiĭ eĭ ochĭ se umplură cu lacrămĭ.

— Oh! mamă, murmură ea, pentru ce mă respingĭ în tot-d'a una?

Apoĭ, cu mînie, adaose:

— Va să zică nu voieştĭ să te iubesc?... spune?... Pentru ce?

Marchiza ridică din umerĭ.

— Eştĭ nebună, declară ea. Oare afecţiunea uneĭ fete către păinţiĭ săĭ are nevoie de toate aceste demonstraţiunĭ?... Astea sînt bune pentru copiĭ ceĭ micĭ. Si dacă tu m'aĭ scuti de-al de astea, mĭ aĭ plăcea de miĭ de orĭ maĭ mult...

Maria, cu ochiĭ dilataţĭ de revoltă, răspunse:

— Nu, nu te cred!... Violetta este fata unuĭ duce, ceea ce înseamnă maĭ mult de cît un marchiz, şi cu toate astea mă îmbrăţişează atît!

— Fă'mĭ plăcerea de lasă pe Violetta aşa cum se găseşte azĭ adică o simplă institutoare, şi nu mĭ-o maĭ da vecinic ca exemplu: asta nu poate să'mĭ convie.

In acest moment doĭ feciorĭ de casă intrară, aducînd lămpile cu abatjururile lor de mătase roz, acoperite cu dantele şi florĭ.

Eĭ le puseră pe masă ş'apoĭ le aprinseră.

Atuncĭ odaia apăru în toată splendoarea eĭ: cu mobilele carĭ de şi vechĭ, păreaŭ abia de ierĭ, atît de bine eraŭ conservate; cu admirabilele tab'ourĭ flamande, cu oglinzele maĭ cît păreţiĭ...

Şi covoarele groase, şi fotoliurile foarte joase, şi toate-toate cîte se aflaŭ în jurul tinereĭ femeĭ dădeaŭ odăieĭ un aspect cu mult maĭ măreţ de cît ar fi fost, iar marchiza, în mijlocul acestor bogăţiĭ, părea de o frumuseţe orbitoare.

Dar nimic în ea nu era dulce, atrăgător saŭ simpatic.

Nasu'ĭ indica o violentă rară, iar buzele'ĭ subţirĭ, ridicate puţin la extremităţĭ, denotaŭ dispreţ, sarcazm şi răutate de inimă.

Aşa cum era, cu capu'ĭ încoronat de un păr negru ca mura, cu privirea'ĭ autoritară pe care nimic n'o îmblînzea, cu fruntea'ĭ îngustă pe care se citea orgo.

1) Administrația societățeĭ economice să evite a realiza aceea ce prezistent circulă prin zvon, cum că: consiliul societățiĭ economice ar fi de acord cu majoritatea debitorilor de la „Plutașul“ ca soc. economică să ierte debitorilor de la „Plutașul“ suma de vre-o 20000 leĭ. Ast-fel de operație nu este admirabilă nicĭ dintr'o privire. Consiliul „Economiceĭ“ nu are misiune de a dărui baniĭ societarilor. Debitoriĭ de la „Plutașul“ sînt persoane carĭ dispun, în majoritate fruntașĭ între carĭ însușĭ președintele societățeĭ d-l Adamescu, primar, decan al barouluĭ, deputat al colegiuluĭ III-lea, apoĭ bogătașĭ din localitate: unul dintre debitorĭ e chiar milionar, pe cînd acționariĭ de la „Economica“, aproape în totalitate, sînt oamenĭ sărmanĭ, văduve, maice călugărițe, orfanĭ și școlarĭ săracĭ. A se efectua decĭ o ast-fel de operațiune ar fi a se comite o spoliațiune cu totul strigătoare. Hotărîrile justițieĭ în privința asteĭ datoriĭ sînt cu totul specifice, și cu persoana și cu suma, și nu trebue de cît să se urmeze conform hotărîrilor.

2) Tot asemenea să evite administrația societățeĭ ca, cu ocazia distribuireĭ din dreptul societarilor, să nu forțeze și să nu surprindă semnăturile de descărcare ce va cere de la societarĭ, dar să lase drum deschis fie-căruĭ societar să'șĭ caute său nu dreptul ce ar crede. Să nu opună societarilor proba remitereĭ titluluĭ, pentru că proba remitereĭ titluluĭ, după contul ultim dat de administrația societățeĭ, ar fi o probă prin surprindere, cu atît maĭ mult că aproape totalitatea societarilor nicĭ nu sînt cunoscătorĭ de conturĭ, nicĭ n'aŭ fost față la socotelile annale și nicĭ la cea ultimă generală, cînd contul dat de administrație nu reprezintă totalitatea drepturilor societarilor.

Administrația societățeĭ să nu insiste dar ca, pentru suma de 110000 leĭ ce reprezintă aproximativ totalitatea drepturilor societarilor, să se achite cătră societarĭ cu vre o 40000 leĭ aproximativ ce i-a recunoscut administrația prin contul de dare de seamă de la finele perioadeĭ și ast-fel suma de vre o 70 000 leĭ să rămînă fără cont, în gurea și folosința nu știŭ căĭ.

I. Liciu

Ediția de dimineață

INFORMAȚIUNI

Frontieră militară spre Bulgaria

Ziarul vienez Neue Freie Presse *publică, sub titlul:* Afacere de frontieră romîno-bulgară, *niște amănunte telegrafice de cea maĭ mare importanță. In pagina I, a numărului de față ne ocupăm de această cestiune, în acest loc ne mulțumim să reproducem articolul din ziarul vienez.*

•

Iată acest articol:

„Ministrul de domeniĭ din Romînia a hotărît, în urma propunereĭ prefectuluĭ de Constanța, ca în primăvara viitoare să se fondeze de a lungul frontiereĭ bulgare, pe domeniile statuluĭ, zece sate romînești, carĭ să fie colonizate cu soldațĭ romînĭ carĭ și-ar isprăvi în anul acesta serviciul militar și s'ar însura. In fie-care sat se va construi în cheltuiala statuluĭ o școală de băiețĭ și de fete, o biserică și o casă pentru preot.

•

„Scopul acesteĭ măsurĭ este de a despărți de Bulgaria pe Bulgariĭ din Dobrogea printr'un brîŭ de coloniștĭ romînĭ. In fie-care sat bulgar se vor stabili 10 pînă la 20 familiĭ romînești, pentru ca și această populațiune să devie mixtă. In județul Tulcea se face aceiașĭ încercare, se întîmpină însă marĭ greutățĭ din pricina maĭ buneĭ stărĭ și a inteligențeĭ maĭ marĭ a Bulgarilor din localitate.

•

„Prefectul Nenițescu a întrebuințat din cauza aceasta mijloace maĭ drastice de romînizare. El ordonă închiderea tuturor școalelor primare bulgărești, îndată ce copiiĭ nu știu romînește, sub pretextul că aceste școlĭ nu corespund menireĭ lor. Gimnaziul bulgăresc, școala normală și seminarul sînt zilnic inspectate de prefect, fapt contra căruia protestează directorul. In urma acestuĭ fapt s'a orînduit împotriva aceluĭ director și a curatoriuluĭ o cercetare disciplinară. De asemenea toțĭ funcționariĭ bulgarĭ aŭ fost înlocuițĭ prin alțiĭ romînĭ.

•

„Acest sistem de procedare a produs o mare indignare în populațiunea bulgară. Aceasta a trimes la Bucureștĭ o deputațiune, compusă din 15 membri, care să reclame ministruluĭ-președinte și ministruluĭ de interne. Deputațiunea n'a avut însă succes, și **uniĭ dintre membri se adresară către însărcinatul de afacerĭ al Bulgarieĭ, d. Mincevicĭ, pentru a cere intervenția guvernuluĭ bulgar în favoarea conaționalilor. Acest demers a produs mare senzație.** *Fostul ministru de justiție Stătescu, al căruia frate a lucrat ca prefect printre Bulgarĭ, a luat parte Bulgarilor, vădit că cu intenția de a face cabinetuluĭ Sturdza neajunsurĭ“.*

•

Acestea sînt textual amănuntele din ziarul vienez.

Vom releva numaĭ faptul că știrea cum că uniĭ dintre membriĭ delegațieĭ bulgare din Tulcea ar fi fost primit pe la ambasada bulgară din Capitală a fost dezmințită de *Voința Națională* cu o urgență semnificativă.

Am dori să știm ce zice *Voința* față cu afirmarea din ziarul vienez.

Atîta.

Spio.

Comitetul național studențesc a hotărît ținerea unuĭ meeting la Turnu-Severin.

Comitetul ligeĭ culturale d'acolo a fost înștiințat despre aceasta și a început deja să lucreze în acest senz.

Mîine începe examinarea candidaților carĭ se prezintă la concursul farmaceutic pentru obținerea dreptuluĭ de a deschide farmaciĭ.

Plecarea prințuluĭ Ferdinand

Azĭ dimineață, la orele 8.30, cu un tren special, aŭ plecat la Sinaia toțĭ miniștriĭ, prefecțiĭ, primarul Capitaleĭ, casa civilă și militară a regeluĭ și diferite alte persoane oficioase, pentru a petrece pînă la Predeal pe prințul Ferdinand care împreună cu princesa Maria pleacă în străinătate.

•

Trenul regal va pleca din gara Sinaia azĭ la ora 1 după amiază. Perechia princiară nu se va opri de cît la Viena, de unde se va despărți: principele Ferdinand mergînd spre Lugano, unde se află și mama sa, iar principesa Maria, împreună cu copiiĭ, spre Coburg.

După o ședere de cît-va timp la Coburg, principesa Maria se va duce și dînsa la Lugano lîngă soțul eĭ, de unde apoĭ vor pleca împreună ca să petreacă iarna la Nizza, în sudul Franțeĭ.

Fil.

In urma maĭ multor dezmințirĭ publicate în toate ziarele din străinătate cu privire la știrea răŭ-voitoare lansată în Belgia că grîul romîn ar fi în anul acesta de o calitate inferioară, prețul grînelor romînești a început din noŭ să se urce.

Maĭ multe transporturĭ de grîne romînești sosite la Anvers aŭ fost vîndute foarte bine.

Serviciul maritim romîn studiază crearea uneĭ nouĭ liniĭ de comunicație între porturile noastre și cele din Archipelag.

Guvernul va comanda atuncĭ maĭ multe vapoare de rezervă pentru a ușura comunicația.

Cițițĭ începutul romanuluĭ
UCIGAȘUL MISTERIOS
în Adevĕrul
de astăzĭ

Recolta vinuluĭ este în anul acesta foarte rea. Cea maĭ mare parte din viile noastre n'aŭ produs anul acesta de cît aproximativ 10 decalitri de hectar.

Numaĭ viile din Cotnarĭ aŭ o producțiune maĭ ridicată, căcĭ aŭ dat 50 de decalitri de hectar.

Calitatea tuturor vinurilor este proastă. Vinul este apos și acru. Din cauza miceĭ producțiunĭ însă, prețurile sunt destul de urcate. Ast-fel, în anul acesta vinul noŭ se vinde cu 3,50 și 4 leĭ decalitrul, pe cînd în alțĭ anĭ se vindea cu cel mult 1 50 decalitrul.

Ministerul lucrărilor publice a hotărît în sfîrșit construirea linieĭ ferate Botoșanĭ-Hîrlăŭ-Podu-Iloaeĭ-Iașĭ.

„Timpul“, organ oficial al partiduluĭ conservator, anunță în numărul de aseară că d. Georges Emil Lahovary, directorul ziaruluĭ „L'Indépendance Roumaine“, a trimes d-luĭ Manu, președintele clubuluĭ conservator, o scrisoare prin care își dă demisiunea din clubul conservator.

Așa dar, d-nul Georges Emil Lahovary a început prin a'șĭ da demisiunea din comitetul executiv al clubuluĭ conservator, acum cîte-va lunĭ, pentru a se retrage astăzĭ definitiv din rîndurile conservatorilor.

Așa dar, d-nul Georges Emil Lahovary de la „Independența“ a dat draculuĭ „Istoria uneĭ ficțiunĭ“ și așteaptă un post în diplomație, și așa dar, „Independența“ rămîne în mod definitiv reptilă guvernamentală.

Poftă bună! și onoare guvernuluĭ pentru noua achizițiune!

D. Stolojan, ministrul domeniilor, a lucrat erĭ dimineață cu regele la castelul Peleș.

Intre prefectul de Vlașca și d. deputat B. Epurescu s'aŭ iscat marĭ neînțelegerĭ.

D. Epurescu nu este mulțumit de prefect pentru că acesta nu satisface toate dorințele ocultiștilor din Vlașca, carĭ ar dori să dea pe mîna rudelor și protejaților lor toate funcțiunile administrative și judiciare.

D. Epurescu stăruie pentru înlocuirea prefectuluĭ.

Congresul național bisericesc

— Coresp. specială a *Adevĕruluĭ* —

Sibiŭ, 12 Octombrie.

Ca ultim punct la ordinea zileĭ a congresuluĭ național al mitropolieĭ greco-catolice din Transilvania și Ungaria,— a fost iarășĭ penibila afacere a renegatuluĭ Iosif Goldiș despre care v'am maĭ scris.

Apostatul e de față și păstrează o liniște cinică.

Referentul dr. Leményi citește raportul comisieĭ.

Comisia, opinînd că partea aceea din protest, care privește apostasia luĭ Goldiș e rezolvată prin hotarîrea sinoduluĭ episcopesc, iar partea, care vorbește despre presiunĭ la alegerĭ, nu poate servi de bază uneĭ cercetărĭ, de vreme-ce votarea a fost secretă (ilaritate generală), —propune verificarea. (Mișcare și murmur între deputațĭ).

•

Văzînd această propunere, deputatul C. Brediceanu cere cuvîntul și spune că congresul trebuie să lămurească chestia luĭ Goldiș.

Se poate ca un demnitar bisericesc atît de înalt, pus în fruntea unuĭ consistor, să fie în același timp și deputat guvernamental? Se poate să fiĭ în același timp slugă la doĭ stăpînĭ?! Unde rămîne atuncĭ demnitatea bisericească?

Iar cît pentru abuzurile ce s'ar fi făcut la alegere, acestea nu se pot afla din votare, cum crede comisia. Alegătoriĭ cumpărațĭ vin doar pregătițĭ pentru alegere! Pentru reputația și prestigiul propriŭ chiar, cel ales are să îngrijească să nu fie acuzat de presiune, el conducătorul unuĭ consistor!

Propune să se predea afacerea consistoruluĭ metropolitan, care să dispună cercetare în cauză.

După aceste cuvinte, o generală mișcare de surprindere se face țără de veste în sală.

S'a ridicat Goldiș! Goldiș a cerut cuvîntul...

I se dă.

•

Goldiș adresează adunăreĭ următoarele cuvinte:

De și în clipa din urmă a congresuluĭ, dar viŭ, silit, să accentuez ca nimenĭ nu dorește maĭ tare ca mine o cercetare în chestia alegeriĭ mele. Și aș dori să fie în comisia de cercetare însușĭ d. Brediceanu. Să știțĭ că gura mare nu mă sperie!

Brediceanu (către care s'a adresat Goldiș): Eŭ, eŭ am vrut să te sperii? Eŭ mi-am făcut numaĭ datoria!

Goldiș (continuînd): Am stat aicĭ, în fața d voastră, și în fața unuĭ odiŭ unilateral, căcĭ nu se constatase încă adevărul. E o stare penibilă aceasta, pentru-că sînt capul unuĭ consistor, și odiul ce s'a arătat față de mine îmĭ slăbește autoritatea. Dar maĭ presus de cît sinodul episcopesc stă peste mine un alt judecător. (O voce: Banfy! Ilaritate generală) și aceasta e conștiința mea. Constat cu durere, că o interpelare neprecugetată a dat prilej să se facă declarațiunĭ, carĭ staŭ în contrazicere de o parte cu cuvîntul de deschidere al Excelențeĭ sale mitropolituluĭ, de altă parte cu dispozițiile statuare ale bisericeĭ noastre, și carĭ pot provoca urmărĭ grave. (Indignare generală. Protestăm! Asta e amenințare! Afara cu el! Afară cu apostatul!). Sinodul episcopesc a avut timp, să facă cercetare contra mea. Eŭ am voit să mă justific și la sinodul eparchial din Arad, dar nu mi s'a dat voe!

M'am justificat și înaintea consistoruluĭ metropolitan, în conferență. Aș fi dorit să mă ascultațĭ într'o conferență, să ascultațĭ pe acuzat, dar maĭ ales pe un om, despre care cu drept așteptațĭ să stea cu cinste în frontea consistoruluĭ unde a fost pus. (Ilaritate batjocoritoare între deputațĭ). In fața uneĭ ast-fel de stărĭ, cu voia înaltuluĭ presidiŭ îmĭ depun de bună voe mandatul. (Vocĭ: Bravo! Bravo!).

Cu aceste cuvinte Goldiș părăsește sala.

Avînd în vedere cele petrecute, d. dr. Leményi retrage punerea de verificare.

•

Acest incident a produs o mare senzație printre Romîniĭ de acĭ.

După ce incidentul Goldiș s'a sfîrșit, mitropolitul mulțumind delegaților pentru munca și sirguința ce aŭ depus, a declarat congresul închis.

Telegr.

Consilieriĭ comunalĭ din Pitești, voind să facă o demonstrație în contra primaruluĭ Coculescu, și-aŭ dat cu toțiĭ demisia.

D. Ferichide a hotărît dizolvarea consiliuluĭ, așa că la noŭile alegerĭ d. Coculescu să fie exclus,— aceasta pentru că așa vrea d. Dimancea, marele elector piteștean.

Noua bancă generală a angajat deja tot personalul trebuincios, așa că de la 1 Noembrie ea va putea să funcționeze.

D. Moscuna, secretar general la ministerul de interne, a plecat la Tîrgu-Jiu, de unde se va întoarce Miercurĭ seara.

Abonațiĭ „Tribuneĭ“

Pînă acuma aŭ răspuns la apelul nostru următoarele persoane carĭ s'aŭ abonat la ziarul „Tribuna“:

C. C. Bacalbașa: 3 lunĭ 10 leĭ, Const. Mille: 6 lunĭ 20 leĭ, C. Popovicĭ, deputat colegiul 3 lea, Suceava: un an 40 leĭ, Gr. G. Stavăr, inginer al statuluĭ, Bucureștĭ: 6 lunĭ 20 leĭ, Toma Constantinescu, Bucureștĭ: 3 lunĭ 10 leĭ; Ioan Lungu, Bucureștĭ: 3 lunĭ 10 leĭ. Total 110 leĭ.

Astăzĭ vine înaintea secțieĭ I a tribunaluluĭ Ilfov procesul căruțașilor carĭ s'aŭ revoltat în 1893 în contra legeĭ maximuluĭ.

Se știe că acest proces a fost amînat zile e trecute din cauză că tribunalul era în divergință de opiniunĭ.

Advocațiĭ căruțașilor sînt d-niĭ C. Stoicescu și Gh. Palade.

D. general Arion, comandantul corpuluĭ II de armată, s'a reîntors în Capitală, venind din Giurgiu, unde a inspectat regimentul de dorobanțĭ Vlașca.

Din partea d-luĭ Bodescu, din Craiova, am primit erĭ, după următoarea telegramă:

Devenind proprietar al unuĭ imobil în urma respingereĭ în mod definitiv a recursuluĭ debitoruluĭ Protopopescu, advocat, de către înalta curte de casație, acesta îmĭ distruge pînă la pămînt imobilul și dependințele.

Am reclamat parchetuluĭ care a constatat faptul, dar poliția și administrația refuză de a'șĭ face datoria și a'mĭ apăra avutul pînă la punerea în posesie, sub motiv că eŭ sînt conservator și că distrugătorul este sprijinit de un frate al prefectuluĭ. După cele ce se petrec, autoritățile de acĭ știŭ să dovedească că a avut mare dreptate cînd fostul ministru Stătescu a zis că: Opoziția n'are drept la protecția legilor. Rog protestațĭ.

Theodor Bodescu.

Proprietar alegător col. I Dolj.

•

Protestăm cu energie contra unor asemenea vandalisme și cerem intervenția ministruluĭ de interne.

Procesul torturatorilor

După cum am anunțat, erĭ s'a înfățișat înaintea Curțeĭ de apel secția I din Capitală procesul torturatorilor polițieĭ noastre.

Pe banca acuzăreĭ se aflaŭ inculpațiĭ Gr. Romano și I. Antonescu.

Partea civilă era reprezentată prin d. advocat Gogu Florian.

Fotoliul ministeruluĭ public era ocupat de d. procuror general Stambulescu.

La apelul nominal nu răspunde nicĭ unul din martoriĭ apărăreĭ.

Curtea, constatînd că martoriĭ aŭ fost citațĭ în regulă, îĭ amendează cu cîte 40 de leĭ.

Intre ceĭ amendațĭ se află și d. Paul Stătescu, fostul prefect de poliție.

Din cauza lipseĭ martorilor, Curtea a amînat procesul pentru ziua de 14 Noembrie.

Lex.

Primăria de Brăila a trimis ministruluĭ de interne planurile pentru construirea unuĭ abatoriŭ în acest oraș.

D. Ferichide a remis planurile consiliuluĭ technic superior pentru a fi studiate și aprobate.

Construcția abatoruluĭ va costa aproximativ 400.000 de leĭ.

Camera de punere sub acuzare va avea din noŭ a se pronunța Vinerĭ asupra cererea samsarilor de falimente de a fi pușĭ în libertate pe cauțiune.

Magistrațiĭ sînt foarte indispușĭ în contra samsarilor carĭ chiar în depunerea cauțiuneĭ aŭ întrebuințat astfel de chițibușeriĭ, că baniĭ depușĭ ca garanție să nu poată fi atacațĭ în cazul cînd samsariĭ ar fi condamnațĭ să plătească despăgubirĭ civile.

D. Victor Croizot, antreprenorul iluminăreĭ străzilor laterale din Capitala cu uleiŭ mineral, a cerut primărieĭ ca să'ĭ acorde concesiunea pentru 260 de lămpĭ carĭ să lumineze străzile laterale din colorea de galben, cuprinzînd bulevardele Pache și Ferdinand carĭ acum sînt luminate cu petroliŭ.

Oficiosul bulgar „Mir“ publică în ultimul săŭ număr o corespondență din Brăila în care înjură pe Romînĭ și în special presa romînă pentru că Romîniĭ simpatizează cu stambulcviștiĭ.

Corespondentul ziaruluĭ bulgar din Brăila este un oare-care Zuchleff, directorul școaleĭ bulgare d'acolo.

D-niĭ Sava Gherghiceanu, primarul orașuluĭ R.-Sărat, și d. Tătaranu, prefectul județuluĭ, carĭ fuseseră în capitală în interes de serviciŭ, aŭ plecat azĭ la posturile lor.

Sîmbătă spre seară, pe cînd o birjă, în care se afla d. procuror de Vlașca anume D. Buzdugan, traversa bulevardul Carol, tramwayul electric, care venea cu o viteză mare, dete peste dînsa și o sfărîmă în bucățĭ. D. Buzdugan, care prevăzuse pericolul, sărise cu un minut maĭ 'nainte din trăsură, așa că fu cruțat de la o moarte sigură.

Iar tramwayul!

Căile ferate romîne aŭ încasat, de la 1 Ianuarie și pînă la 30 Septembrie 1897, următoarele sume: pentru călătorĭ 12 646,027 de leĭ, pentru bagage 350,949 de leĭ; iar pentru mărfurĭ 20,135,863 de leĭ; total dar 33,132,840 de leĭ.

Anul trecut încasările aŭ fost de 34,166,871 de leĭ; adică cu 1,034,031 de leĭ maĭ mult. Numaĭ pentru călătorĭ s'a încasat anul trecut 13,769,166 de leĭ, pe cînd anul acesta numaĭ

...liu și încăpățînare, marchiza de Plessis Saint Luc, născută Laura Lemarchand, inspira foarte rar afecție și devotament.

Era temută de orĭ-cine și afară de soțu'ĭ și tată săŭ, nimenĭ n'o iubea.

Un pas ușor se auzi, apoĭ ușa se deschise încet și o voce clară și dulce răsună:

— Pot să intru? întrebă ea.

Marchiza nu răspunse.

O ură ne maĭ pomenită se arătă în ochiĭ ieĭ, pe cînd o contracțiune teribilă făcea maĭ răutăcioasă fața'ĭ, de ordinar destul de puțin blajină.

Din contra, Maria se duse spre aceea care sosea.

— Vino, scumpa mea Violetta, zise ea pe un ton cum nu se poate maĭ drăgălaș.

Și d-ra Violetta de Lacroix-Marbourg se arătă în pragul ușeĭ.

Totul la ea, începînd din vîrful degetelor picioarelor și mergînd pînă la cel din urmă fir al păruluĭ eĭ de aur, denota farmec, rezervă, bunătate...

Gura ieĭ, foarte mică, avea o expresie de tristeță, care atrăgea pe orĭ-cine spre ea. Ochiĭ eĭ eraŭ cum nu se poate maĭ frumoșĭ, dar vecinic umezĭ ceea ce însemna că fata celuĭ din urmă duce de Lacroix-Marbourg nu era fericită pe lîngă tînăra marchiză, vara sa.

Rămasă orfană ș'apoĭ luată de sora tatăluĭ săŭ, bătrîna marchiză de Plessis Saint-Luc, viața eĭ devenise un adevărat martir de cînd cel maĭ mare dintre veriĭ săĭ luase în căsătorie pe Laura Lemarchand.

In adevăr, aceasta o trata ca pe o simplă femeie plătită, iar nicĭ de cum ca pe o vară ce era, așa că biata Violetta îndura multe umilirĭ și observațiĭ jicnitoare.

Cu toate astea, nu se descurajă.

Orĭ cum, dînsa putea să cîștige hrana de toate zilele pentru ea și fratele săŭ.

I-ar fi trebuit însă să aibă pe cine va căruia să'ĭ împărtășească durerile pe carĭ le îndura.

Nu avea.

Singur preotul din Saint-Luc abatele Perin, bănuia că'ĭ umilită, de oare-ce o surprinsese plîngînd: dar nicĭ chiar luĭ nu'ĭ spusese Violetta nimic; nimic nu'ĭ mărturisise...

— Cine nu sufere pe pămînt! îșĭ zicea ea.

Totușĭ, existența pe care o ducea avea oare-care farmec căcĭ Violetta era adorată de către toțĭ ceĭ din prejur.

Oameniĭ caseĭ, știind cît de mult îĭ apăra față de răutăcioasa aĭ Laura cînd comiteaŭ vre-o greșală, s'ar fi aruncat în foc pentru ea.

Apoĭ chiar lumea din prejur o cunoștea de aproape și o bine-cuvînta...

Sub pretext că Maria trebue să facă plimbărĭ lungĭ, ea conducea pe fetiță prin toate colibele sărmanilor, deprinzînd-o ast-fel să mîngîie pe îndureratĭ și să ușureze din nevoile celor obijduițĭ.

Așa fiind, cum putea dar să nu fie iubită de toțĭ?...

Vărul eĭ, marchizul Horațiu de Plessis Saint-Luc, semăna mult cu dînsa.

Se spunea chiar că o iubise cu pasiune.

Și, dacă devenise bărbatul D-șoareĭ Laura Lemarchand, aceasta nu fu pentru că bogatul sticlar dăduse fiiceĭ sale ca zestre zece milioane, ci pentru că Horațiu nu întîlnise nimic care să-l împedice de la acest pas.

D. de Plessis se plictisea însă peste măsură de serbările și vizitele pe carĭ le da Laura și carĭ nu se maĭ sfîrșeaŭ.

Cu toate astea, ca bărbat ce-șĭ cunoștea bine datoria, el o însoțea pretutindenĭ, împărțind cu dînsa demnitatea, numele și înalta sa personalitate.

Căcĭ, trebue să se știe, Horațiu era un cugetător și un istoriograf din ceĭ maĭ cu renume, iar lucrările sale asupra vechilor obiceiurĭ ale unor provinciĭ din Franța și asupra diferitelor lor organizațiunĭ, scoseseră la lumină multe puncte întunecoase din marea istorie națională.

Odinioară Violetta îl întovărășea în escursiile sale și-l ajuta în toate cercetările. Ba, ca să învețe latinește, limbă în care eraŭ scrise maĭ toate actele de care se servea dînsul, ea desfășurase o stăruință cam rar de întîlnit la o fată.

De cînd însă Horațiu se însurase, toate se sfîrșiseră.

— Venițĭ prea tîrziŭ, d-ră, zise în sfîrșit marchiza.

— V'am cerut voie ca să mă duc la vecerniĭ, d-nă și mĭ ațĭ îngăduit.

— Bine. Vedețĭ de masă. O s'avem musafirĭ diseară.

— In mod deosebit?

— De loc.

— Cițĭ musafirĭ o s'avem?

— Treĭ — afară, bine înțeles de d. Bussus, secretarul luĭ Horațiu. Intr'un cuvînt vom avea pe d. abate Perrin, pe doctorul Bordier și pe cumnatu-meŭ contele de Plessis Saint-Luc.

La auzul cuvîntuluĭ din urmă tînăra fată se roși.

Apoĭ zise:

— Ah! are să vie și Grațian?...

— Da, marchizul s'a dus în tru întîmpinarea luĭ la gara Albeville.

— Trebuie să'ĭ pregătesc odaia?

— Nu știŭ încă. Va spune-o singur.

D-ra de Lacroix-Marbourg se înclină ușor înaintea vereĭ sale, apoĭ se îndreptă spre ușe.

— Mamă, zise de odată Maria, îmĭ daĭ voe să mă duc și eŭ cu Violetta?

— Dacă țiĭ! răspunse marchiza cu mînie. Du-te, du-te; nu te opresc!

Copila, fără să maĭ aștepte ceva, alergă după Violetta.

— Așteaptă-mă, strigă ea, vreaŭ să'țĭ ajut!...

Iute, Violetta îșĭ șterse ochiĭ, din carĭ începură să'ĭ curgă lacrimĭ apoĭ, cu drăgălășenie ca'n tot-d'auna, murmură:

— Maĭ încet, drăguță.

Maria îșĭ întoarse ochiĭ spre ușa salonuluĭ. Și de odată fața i se umplu de revoltă și mînie.

— Dacă nu vrea să mă iubească, zise ea, ce treabă are că te ador?

Violetta îșĭ încruntă sprîncenele.

— Nu vorbi așa, Mario: așa

12,646,027, adică cu un milion leĭ maĭ puţin.

Mutărĭ în armată

Ministerul de războl a hotărît următoarele mutărĭ de ofiţerĭ superiorĭ pe ziua de 16 Octombrie:

Colonel Veropolu Grigore, comandantul regimentuluĭ Mehedinţĭ ca comandant la Constanţa.

Locot.-colonel Spiroiu Constantin din Teleorman 20 în Argeş No. 4.

Locot.-colonel C. Sorescu din regimentul Tulcea în regimentul 3 Dîmboviţa.

Locot.-colonel Ion Cantea din 3 Dîmboviţa în Tecucĭ 6.

Locot.-colonel Dimitrie Damian din reg. Bacăŭ 27 în Teleorman 20.

Locot.-colonel George Orleanu din reg. 7 Racova în Roman 14.

Locot.-colonel Dimitrie Mihăescu din reg. Răsboenĭ 15 în Bacăŭ 27.

Locot.-colonel M. Darcov Constantinescu, din Prahova 7 în Tulcea 33.

Locot.-colonel C. Crassan din Constanţa 34 în 1 Mehedinţĭ.

Atragem atenţia asupra anunciuluĭ din pagina a şasea a numĕruluĭ de astăzĭ.

In audienţa pe care d. C. F. Robescu a avut-o erĭ la rege, acesta din urmă ĭ-a pus în vedere faptul ridicăreĭ monumentuluĭ de la Ploeştĭ şi şi-a exprimat mirarea că ideia de a glorifica independenţa ţăreĭ printr'un monument nu s'a ivit în Capitală.

In urma aceste aluziunĭ subţirĭ, e aproape sigur că consiliul comunal va fi avizat să voteze o sumă pentru ridicarea unuĭ monument comemorativ al independenţeĭ.

Direcţiunea Bănceĭ naţionale a hotărît înfiinţarea uneĭ sucursale la T.-Măgurele.

D. Eugeniu Carada, directorul Bănceĭ, a plecat în acel oraş pentru a aranja toate cele trebuincioase noueĭ băncĭ.

D sa a declarat unuĭ cunoscut d'acolo că Banca naţională va înfiinţa sucursale în toate oraşelele pentru a putea ast-fel lupta în contra bănceĭ generale.

Samsarul Lazăr Weintraub, care plecase din ţară pentru a scăpa de urmăririle justiţieĭ, reîntorcîndu-se zilele trecute în Capitală a fost citat la judecătorul de instrucţie al cab. I.

Weintranb este inplicat în afacerea Radu Văcărescu, căruia ĭ-ar fi excrocat maĭ multe poliţe în valoare de cîte-va sutimĭ de miĭ de leĭ.

Un mare număr de amploiaţĭ comercialĭ aŭ format o asociaţie pentru a se ajuta reciproc.

Noua asociaţie maĭ are de scop să găsească de lucru membrilor carĭ sînt în nevoe.

Foiţele „Fiica răzbunătoare" şi „Jacques Vingtrass" se suspendă pe ziua de azĭ pentru a lăsa loc începutuluĭ nouluĭ nostru roman „Ucigaşul misterios".

Ştirĭ telegrafice

(Serviciul *Agenţieĭ Romîne*)

Darmstadt, 12 Octombrie. — Contele Muraview a sosit seara.

Cettigne, 13 Octombrie.—Mulţumită măsurilor energice luate de guvernatorul din Scutarĭ, s'a restabilit liniştea în Albania, de la arestarea caimacamuluĭ Mirdiţilor.

Budapesta, 12 Octombrie. — Camera deputaţilor a adoptat proectul de exerciţiŭ provizoriŭ.

Paris, 12 Octombrie. — Camera deputaţilor a luat în consideraţie o propunere a d-luĭ Roza, pedepsind vînzările şi cumpărările fictive asupra produselor agricole.

Ediţia de seară

Poarta şi Creta

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Canea, 12 Octombrie.—Guvernatorul a informat pe amiralĭ de dorinţa Porţeĭ de a vedea dizolvată comisiunea militară judiciară internaţională, şi de a vedea pe inculpaţiĭ din Tsicalaria deferaţĭ tribunaluluĭ vilaetuluĭ celuĭ maĭ apropiat saŭ unuĭ tribunal competinte şi constituit în mod legal.

Echilibrarea bugetuluĭ francez

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne")

Paris, 12 Octombrie. — Comisiunea bugetuluĭ în înţelegere cu D. Cochery, a decis ca scăderea veniturilor provenind din micşorarea impozituluĭ financiar votat în Iulie trecut, să se acopere în modul următor pentru a restabili echilibrul bugetuluĭ: 1) supunînd la impozitul stabilit prin legea de la 1872 valorile străine ce aŭ scăpat pînă azĭ, ceea-ce ar da 2,000,000. 2) urcînd taxa de timbru asupra fondurilor străine, ceea-ce ar da 16,000,000.

Comisiunea a renunţat la urcarea taxelor asupra valorilor franceze.

Ungaria şi Austria

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne")

— Declaraţiunile primuluĭ ministru Banffy —

Budapesta, 13 Octombrie.—In cursul discuţiuneĭ bugetuluĭ provizoriŭ, ministrul-preşedinte declară că guvernul nu consideră nicĭ ca permis, nicĭ ca oportun de a turbura relaţiunile indisolubile cu Austria, nicĭ de a trage vr'un profit în mod necorect din condiţiunile turburĭ în care se află statul vecin.

•

Din contra, baronul Banffy doreşte ca viaţa constituţională să continue şi în Austria şi să se încheie cu această ţară o convenţiune definitivă. Austria găsindu-se în condiţiunĭ constituţionale legale, ministrul-preşedinte nu crede că regimul actual ar putea fi înlocuit printr'o altă formă de guvernămînt.

•

Dacă, ferească D-zeŭ afacerile ar lua o altă turnură în Austria, guvernul ungurcsc ar lua toate măsurile legislative necesare spre a păzi interesele Ungarieĭ.

Tratările de pace

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne")

Constantinopol, 13 Octombrie. — Pînă acum s'a stabilit înţelegere asupra tutulor articolelor tratatuluĭ de pace definitiv, afară de acelea privitoare la convenţiunea consulară şi procesele pendinte dintre supuşiĭ otomanĭ şi grecĭ de la declararea răsboiuluĭ, în privinţa cărora s'aŭ ivit divergenţe de opiniunĭ. Plenipotenţiariĭ elenĭ susţin că trebue să se cunoască natura convenţiuneĭ consulare înainte de redactarea articolelor treĭ şi opt şi acceptarea lor, pe cînd plenipotenţiariĭ străinĭ sînt de o părere contrarie.

Plenipotenţiariĭ elenĭ aŭ făcut azĭ vizite ambasadorilor şi s'aŭ întreţinut asupra aceste neînţelegerĭ.

Repatriarea Tesalienilor

(Serviciul telegrafic al *Agenţie Romîneĭ*)

Atena, 12 Octombrie. — Cestiunea repatriereĭ tesalienilor s'a regulat între Edhem paşa şi delegaţiĭ grecĭ. Locuitoriĭ satelor ocupate de trupele turceştĭ se vor întoarce ceĭ d'întîĭ, apoĭ va veni rîndul locuitorilor din oraşe.

Guvernul a dat ordine severe pentru a împedica orĭ-ce trimitere de arme saŭ orĭ-ce plecare de voluntarĭ în Creta.

Colonelul Ismàil-bey, delegat turcesc, şi căpitanul Bigham, delegat englez pe lîngă comisiunea de repatriare, a tesalienilor, aŭ sosit.

•

Canea, 12 Octombrie. — Corăbiile austro-ungare „Franz Iosef" şi „Frundsberg" aŭ sosit azĭ în baia Suda.

Explozie pe o corabie

(Serviciul telegr. al „Agenţieĭ Romîne")

Cherbourg, 12 Octombrie.—Maĭ multe tone de iarbă de puşcă încărcate pe o corabie, aŭ făcut explozie. Detunătura a fost formidabilă; cutremurul s'a simţit în tot oraşul şi s'a produs o panică mare. Este un mort şi treĭ rănițĭ.

Ultime informaţiunĭ

PROGRAMA OFICIALA

a

Serbăreĭ inaugurăreĭ nouluĭ palat

al

Universităţeĭ din Iaşi

Duminică, 19 Octombre 1897

MM. LL. regele şi regina pleacă din Sinaia la 8 şi jum. ore seara.

Lunĭ, 20 Octombre 1897

Trenul regal soseşte în gara Iaşĭ la 10 ore dimineaţa.

Pe peronul găreĭ se vor afla: d. prefect al judeţuluĭ, d. prefect al poliţieĭ, d. primar al oraşuluĭ cu consiliul comunal, d. general comandant al corpuluĭ IV de armată cu toţĭ ofiţeriĭ carĭ nu sînt în front, rectorul Universităţeĭ cu corpul profesoral, preşedinţiĭ şi membriĭ curţeĭ de apel şi aĭ tribunaluluĭ, şi toţĭ funcţionariĭ superiorĭ.

La sosirea trenuluĭ regal, o companie din regimentul al 13-lea de infanterie, cu drapel şi muzică, va face onorurile militare.

Cortegiul regal se va pune în mişcare spre a merge la mitropolie, în ordinea următoare:

Două plutoane de jandarmĭ călărĭ;
Prefectul poliţieĭ;
MM. LL. regele şi regina;
Miniştriĭ şi casele civile şi militare ale majestăţilor Lor;
Două plutoane de jandarmĭ călărĭ vor închide cortegiul.

Trupele garnizoaneĭ vor fi înşirate pe strade.

In capul scăreĭ catedraleĭ, majestăţile lor vor fi întîmpinate de către I. P. S. S. mitropolit al Moldoveĭ şi Suceveĭ, înconjurat de înaltul cler.

Se va oficia un Te Deum de către I. P. S. S. mitropolitul Moldoveĭ şi Suceveĭ.

Dupe serviciul divin, cortegiul regal se va îndrepta spre palatul comandamentuluĭ corpul IV de armată, unde majestaţile lor îşĭ iaŭ reşedinţa.

La ora 1 p. m. se va servi dejunul.

La orele 2 şi jumătate p. m., majestăţile lor vor primi înaltul cler, precum şi toate autorităţile civile şi militare.

La orele 7 şi jumătate se va servi prînzul.

Marţĭ, 21 Octombrie

La orele 10 dimineaţa, m. m. l. l. regele şi regina vor sosi la palatul Universităţeĭ.

Cortegiul regal se va forma în ordinea următoare:

Două plutoane de jandarmĭ călărĭ;
Prefectul poliţieĭ;
M. m. l. l. regele şi regina;
Două plutoane de jandarmĭ călărĭ.

La sosirea lor, majestăţile lor vor fi întîmpinate de către I. P. S. S. mitropolit, de către d-niĭ miniştriĭ, de către rectorul Universităţeĭ şi corpul profesoral universitar, de către d. primar cu consiliul comunal, d-niĭ prefecţĭ, d. general comandant al corpuluĭ IV de armată şi de către ceĭ-l'alţĭ înalţĭ demnitarĭ aĭ Statuluĭ.

La sosire, corul mitropolitan va intona imnul regal.

I. P. S. S. mitropolitul Moldoveĭ şi Suceveĭ va oficia sfinţirea apeĭ.

In urmă, d. ministru al instrucţiuneĭ publice şi al cultelor şi d. rector al Universităţeĭ din Iaşĭ vor rosti cuvîntările lor, la care va răspunde m. s. Regele.

Corul mitropolitan va intona un imn după care se va procede la punerea pietreĭ comemorative a serbăreĭ şi la semnarea decretuluĭ regal al inaugurăreĭ palatuluĭ universitar.

După săvîrşirea acestuĭ act, m. s. regele şi regina vor vizita palatul universităţeĭ, I. P. S. S. mitropolitul păşind înaintea cortegiuluĭ regal şi stropind clădirea cu apă sfinţită.

După vizitarea palatuluĭ, cortegiul regal se va întoarce la reşedinţa regală.

La ora 1 p. m. se va servi dejunul.

La orele 2 jum. p. m., mm. ll. regele şi regina vor merge să visiteze seminarul Veniamin Costachi, precum şi bisericile Treĭ Ierarhĭ şi St. Nicolae-cel-Mare.

La orele 7 seara se va servi prînzul

Seara va fi la teatru reprezentaţiune de gală, dată de oraşul Iaşĭ în onoarea majestăţilor lor.

Miercurĭ, 22 Octombrie

La orele 10 a. m., m. s. regele va vizita şcoala militară, cazarmele de la Copoŭ, şcoala de meseriĭ şi şcoala normală Vasile Lupu.

La orele 10 a. m., m. s. regina va primi corpul profesoral al Universităţeĭ din Iaşĭ, condus de d. rector, spre a'ĭ depune omagiile sale.

La ora 1 p. m. se va servi dejunul.

La orele 2 jum. p. m., m. s. regele va merge să viziteze abatoriul comunal, expoziţiunea de vite şi noul edificiŭ al băilor comunale.

La orele 2 jum. p. m., m. s. regina va merge să viziteze şcoala normală de institutoare, şi unul din noile locale de şcoale primare de fete.

La orele 7 seara se va servi prînzul.

Seara, la 9 ore, va fi o serata la majestăţile lor.

Joĭ 23 Octombrie

La ora 10 a. m., m. s. regele va merge să viziteze spitalul Sf. Spiridon şi liceul internat.

M. s. regina va vizita conservatorul de muzică şi declamaţiune şi şcoala profesională a reuniuneĭ femeilor romîne din Iaşĭ.

La ora 1 p. m., se va servi dejunul.

La orele 2 şi jum., m. s. regele va merge să viziteze liceul externat şi unul din nouile locale de şcoale primare de băeţĭ.

La orele 7 seara se va servi prînzul.

La 10 ore seara, mm. ll. regele şi regina vor porni din Iaşĭ spre Sinaia.

Vinerĭ 24 Octombrie

Trenul regal va sosi în gara Sinaia la orele 10 dimineaţa.

Duminică 13 soldaţĭ din regimentul 13 din Iaşĭ, aŭ fost reformaţĭ din cauză că, fiind bolnavĭ de conjuctivita granuloasă, aŭ fost concediaţĭ complectamente orbĭ din infirmeria de oftalmogie de la mănăstirea Frumoasa.

Vre-o sută de lucrătorĭ aŭ înaintat o petiţiune direcţieĭ biblioteceĭ statuluĭ prin care cer ca biblioteca să se lase deschisă şi seara, după orele şase, pentru ca şi ceĭ carĭ muncesc ziua să se poată bucura de foloasele cititulnĭ.

D. Dumitrescu-Iaşĭ, directorul biblioteceĭ, a făgăduit ca va face tot ce ĭ va sta prin putinţă ca să le satisfacă cererea. In acest scop, d-sa a şi cerut ministeruluĭ de instrucţie o sumă suplimentară pentru luminatul biblioteceĭ.

D. Bastache procuror-general la Curtea de apel din Galaţĭ a fost numit membru la aceiaşĭ curte în locul d-luĭ Abgarovicĭ.

D. Raicovieanu a fost numit procuror-general în locul d-luĭ Bastache

D advocat Saita a adresat o plîngere consiliuluĭ de disciplina al barouluĭ din Capitală prin care arată că d. preşedinte de tribunal Paraschivescu a refuzat să'ĭ acorde cuvîntul într'un proces pe care l'a pledat la acea secţie.

D. Saita se plînge că, cerînd d-luĭ Paraschivescu ca să amîne continuarea procesuluĭ pentru două zile, de oare-ce trebue să plece din Capitală, preşedintele a refuzat sub motiv că tribunalul nu se poate pune la dispoziţia avocaţilor.

Consiliul de disciplină al barouluĭ se ocupă cu această afacere.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor din ţară, a inspectat Duminecă penitenciarul central din Iaşĭ.

La institutul d-luĭ doctor Babeş din Capitală aŭ fost aduşĭ şase copiĭ aĭ d-luĭ L. Iconomu, din Giurgiŭ, carĭ aŭ fost muşcaţĭ de un cîine turbat.

Guvernul are un noŭ candidat pentru locul de deputat rămas vacant la Bacăŭ prin numirea d-luĭ Sachelari ca prefect. Candidatul cel noŭ este d. Racoviţă, farmacist.

Reuşita acestuia se dă ca sigură.

Privitor la catastrofa întîmplat Vinerĭ pe podul de fer de la Unghenĭ, aflăm că s'a făcut o anchetă şi s'a numit o comisiune mixtă care să hotărască asupra daunelor, guvernul rusesc cerînd despăgubirĭ pentru persoanele carĭ aŭ suferit perderĭ cu această ocazie.

Guvernul pare hotărît să dizolve consiliul comunal din Galaţĭ, sperînd să poată ast-fel împăca pe toţĭ nemulţumiţiĭ din acel oraş.

De asemenea se dă ca sigură apropiata înlocuire a prefectuluĭ Zorilă cu d. Pîrîianu, judecător sindic al trib. Covurluiŭ.

La cabinetul V al judecătoruluĭ de instrucţie din Capitală a fost confruntat erĭ d. Mateescu, comerciant din strada Sălcuţeĭ, cu d. Rotopp, care a maĭ fost implicat şi în afacerea Bercovicĭ, Cohn şi Kreid.

D. Mateescu reclamase că d. Rotopp ĭ-a cerut 300 de leĭ pentru aĭ face un raport favorabil în afacerea unuĭ faliment.

Judecătoriĭ de instrucţie din Capitală, d-niĭ Virgil Alexandrescu şi Urlăţeanu vor fi zilele acestea transferaţĭ în aceiaşĭ calitate în provincie.

Societatea funcţionarilor publicĭ aduce la cunoştinţa persoanelor carĭ n'aŭ înaintat încă biletele cîştigătoare că se pot prezenta spre încasare la administraţiile financiare ale judeţuluĭ unde domiciliază.

Primăria a luat dispoziţiunĭ pentru ca preţul pîineĭ să scadă.

In acest scop a fost convocaţĭ la primărie maĭ mulţĭ brutarĭ, carĭ aŭ promis tot concursul lor pentru eftenirea pîineĭ.

In noua cafenea Fialkovsky a exploadat zilele acestea un cazan, rănind grav pe douĭ lucrătorĭ, carĭ aŭ fost imediat transportaţĭ la spital.

Serviciul sanitar superior a dat o circulară prin care face cunoscut tutulor prefecţilor că a ridicat oprirea trecereĭ vitelor în Austria şi Ungaria.

Astă noapte nişte răŭ-făcătorĭ aŭ spart magazinul de rame al d-luĭ O. Roemer, din strada Carol 24, şi aŭ furat dintr'un sertar de la un biroŭ maĭ multe bijuteriĭ de valoare.

Se crede că autoriĭ acestuĭ furt ar fi nişte lucrătorĭ aĭ d-luĭ Roemer.

Remaniarea ministeruluĭ bulgar

In cercurile bulgare din Capitală se dă ca sigură o apropiată remaniare ministerială în Bulgaria.

D. Gheşof, fost ministru de finanţe şi actualmente bancher în Capitală, a primit maĭ multe scrisorĭ din Sofia prin care i se anunţă că între d-nu Stoiloff şi Zancoviştĭ se urmează tratărĭ serioase pentru intrarea acestora în cabinetul Stoiloff.

*

Persoanele din anturajul d-luĭ Gheşoff, spun că noul şef al Zankoviştilor, d. dr. Daneff, va lua portofoliul justiţieĭ, iar alţĭ doĭ Zankoviştĭ vor fi numiţĭ miniştriĭ de finanţe şi instrucţiune publică.

Această remaniare ministerială a fost impusă, se zice, prinţuluĭ Ferdinand de către Rusia.

Clubul regal din Capitală a arborat drapele negre pentru încetarea din viaţă a luĭ Dimitrie Rizu, membru activ al clubuluĭ.

Tîrgul cerealelor

— prin poştă —

Din ţară

Brăila, 12—13 Octombrie.

Cereale vîndute:

Grîŭ: 26.000 hectol.; 8 vag.; Kgr. pro hectol. 64—80; 7.50—10.95 preţ.

Porumb: 128.000 hect.; 6 vag.; Kgr. pro hectol.: 75—82; 5.65—7.85 preţ.

Orz: 18.000 hectolitri; 6 vag.; Kgr. pro hectol.: 50—57; 6.20—8.90 preţ.

Ovăz: 9.000 hectol.; — vag.; Kgr. pro hectol.: 42—46; 8.10—9.12 ½ preţ.

Secară: 20.000 hectol.; 5 vag.; Kgr. pro hectol.: 60—66; 5.35—10.20 preţ.

Rapiţă: 7000 hectol.; — vag.; Kgr. pro hectol.: 47—49; 9.50—20 preţ.

Marmorosch Blank & Comp.

SPECTACOLE

Teatrul Naţional. — Astă-seară: *Ginerele luĭ Poirier* şi *Piatra din casă*, comediĭ.

Teatrul Hugo. — Reprezentaţie de varietăţĭ: Debutul: Brebion, Carmencita, Corul rusesc, etc.

Sala Bragadiru.—Concerte de orchestră.

Cafeneaua Naţională. — Capelă de dame.

DEPLASARI

13 Octombrie

Hotel Continental: Atanasiu, prop., Alexandria. Gussy, prop., Brăila. Kaiser, comers., Viena. Demetriadi, advocat, Buzău. Parker, comers., Viena. Jurascu, prop., Focşanĭ.

Hotel Boulevard: Stoicescu, advocat, Craiova. D-na Cerouţi, prop., Giurgiu. Van Marle, inginer, Baicoiu. Wilhelm Rose, inginer, Berlin. Fritz Croive căpitan, London. G. Peulet, administrator, Liege.

Hotel Frascati. R. Güttler, voiajor Viena. Costica Miciora, inspector, Focşanĭ. G. Iamandi, prop., Iaşĭ.

Hotel Englitz: D. Dumitriu, deputat, Slatina. P. Dragoescu, advocat, Slatina. M. Rădulescu judecător, Ploeştĭ. Crezeanu, farmacist, Urlaţĭ. J. Lazărovici, moşier, Carlsbad. Jugureanu, medic, C.-Lung. D-na Archimandrescu, menageră, C.-Lung.

Hotel de France: Kovan Jan, comers., Brăila. Bădescu Rosior, prop., Alexandria. Stravolko, prop., Iaşĭ. Gheorghief N. comers., B.-Pesta. Ornstein, comers., Buzău. Pernecio Ferero, comers., Brăila. Vernazza, inginer, Rusciuk. Wenosta, inginer, Rusciuk. Malciof, inginer, Giurgiu. Panu, căpitan, Brăila.

Hotel Union: Saint Georges, prop., Botoşanĭ. Fendelof, prop., Tecucĭ. Carotta, antrep., Tecucĭ. M. Tulbure, comers., Roman. Buclar, comers., Botoşanĭ. Marcus Bahr, voiajor, Colonia. K. Evreu, voiajor, Vurtenberg. Valentin Müller, comers. C.-Lung. Colonel Broşa, militar, Buzău. Căpitan Condeescu, militar, Galaţĭ.

Hotel Colaro: D-na Angelescu, prop., Giurgiu. M. Ionidi, prop., Giurgiu. Petre Iosef, comers., Rusciuk. Logothidis, comers., Constanţa.

Hotel Central: Abramovici M. voiajor, Iaşĭ. Aslanian, comers., Giurgiu. D. Carl, comers., Craiova. Eidman, comers., Călăraşĭ. Metaxa V. comers., Ploeştĭ. Novac M. voiajor, Viena. Partenidis, comers., Constanţa. Popp C. comers., R.-Vîlcea. Ziteanu, advocat, Buzău. Rădulescu P. moşier, Giurgiu.

Hotel Bristol: Economu, advocat, Craiova. Stănescu, advocat, Craiova. Iorgu Severeanu, voiajor, Bacău. Manolache Moţţun, senator, Roman. Vohl, comers., Fălticenĭ. Alfred Hortz, voiajor, Paris. Van Reinenberg, voiajor, Amsterdam.

Hotel Dacia: Locot. Hatdacoff, militar, Rusciuk. I. Oţelescu, comers., Piteşti. L. Constantinescu, comers., T.-Măgurele. I. B. Miulescu, comers., Craiova. N. Natceff, comers., Rusciuk.

Hotel Metropol: Ştefan Zanvel, prof., P.-Neamţ. Teodor Iacob, prop., Iaşĭ. State Vasilichidi, prop., Buzău. C. Popescu, prop., Buzău.

Licitaţiunĭ

— Se dă în întreprindere reconstrucţia şi reparaţiunea de cantoane pe şoseaua Mizil-Buzău. Valoarea după devis este de 19.632, banĭ 67. Licitaţiunea se va ţine în ziua de 13 Octombre 1897, la la orele 4 după amiazĭ precis.

— Se dă în întreprindere reparaţia staviLeĭ cu două porţĭ de pe şoseaua naţională Iaşi-Bahluiŭ. Valoarea, după devis, este de leĭ 798, banĭ 88. Licitaţiunea se va ţine în ziua de 16 Octombrie 1897, la orele 4 p. m.

înţelege d-na de Plessis să se poarte. Nu'ţĭ treaba ta s'o judecĭ şi, cu atît maĭ puţin, s'o vorbeştĭ de rău. E mama ta doar.. Tot ce pornesce de la dînsa trebuie să fie bine primit. Datoria ta este s'o respectezĭ... s'o iubeştĭ maĭ presus de orĭ-ce!

Maria ridică din umerĭ.

— Vreĭ să-ţĭ spun ceva? făcu ea şi maĭ cu violenţă de cît înainte. Pe cît eştĭ de bună pe atîta e ea de rea!...

— Răutăcios, răutăcios copil ce eştĭ!... Şi, fiind-că nesocoteştĭ în aşa chip observaţiunile mele, haĭ! du-te de-aicĭ... De-acum nu o să te maĭ pot suferi pe lîngă mine.

Şi porni spre scară.

Dar un plînset sfîşiitor o făcu să'şĭ întoarne capul spre copilă.

Maria trîntită la pămînt, se svîrcolea, suspinînd şi plîngînd.

— Mario! murmură Violetta.

Copila, fără să deschidă gura, începu s'o privească ţintă.

— Eştĭ nebună? urmă d-ra de Lacroix Marbourg..

Fetiţa atuncĭ sări în picioare şi se agăţă de gîtul prieteneĭ eĭ.

— Maĭ spune-o odată ca să ştiu încaltea că nu vreĭ să te maĭ însoţesc, zise ea... Atuncĭ, fără mama şi fără tine, ce mă voĭ face?...

— Eştĭ nebună!... te-asigur, aĭ devenit nebună!... repeta sărmana fată mîhnită peste măsură de această scenă de care putea s'audă marchiza. Linişteşte-te, te rog eŭ. Dacă se'ntîmplă să vie d-na de Plessis, ce mă voĭ face, D-zeule! Aide, vino!..

— Fără s'o spuĭ, nu'ĭ aşa că mă dispreţueştĭ?...

— Dar te ador, o ştiĭ bine.

— Adevărat?

— Da.

— Atuncĭ îmbrăţişază-mă şi mîngîie-mă mult... Aide... maĭ tare maĭ tare... Incă!... Acuma'ĭ bine!...

Şi, închizînd ochiĭ, Maria adaose:

— Nu eştĭ de cît tu în lume, mămuţa, care să ţie să mă îmbrăţişeze precum vreaŭ!...

— Fiĭ bine, fiĭ cuminte!...

— Orĭ ce veĭ vrea!

— Du te dar în odaia ta de te peptănă, te spală pe ochĭ, în sfîrşit fă-te ca maĭ înainte. Tată-tău trebuie să sosească cu Graţian, o ştiĭ; ce vor zice din iĭ dacă te vor găsi în halul acesta?

— Mă duc, dar numaĭ pentru ca să'ţĭ fac plăcere. D-zeul meu, adaose ea cu tristeţă, un chiu-meu, atita de displăcut şi pe care îl dispreţuiesc atîta, nu putea să rămînă unde se găseşte?...

Şi fugi maĭ înainte ca să fi auzit ocara ce i se cuvenea pentru aceste din urmă cuvinte. Violetta murmură:

— Ah! cîtă dreptate are! Oare ce maĭ caută aicĭ sufletul ăsta nefast care, orĭ de cîte orĭ calcă pragul aceste case, este cauza ocărilor celor maĭ amare şi umilirilor celor maĭ josnice pentru mine?...

II

Ceĭ doĭ fraţĭ

Zgomotul pricinuit de o trăsură, care se opri de odată în faţa scărilor castelulul, întrerupse pe tînăra fată din refiecţiile eĭ dureroase.

Uşa de intrare se deschise şi Violetta văzu apărînd doĭ oamenĭ.

Cel care mergea întîi era înalt, cu părul castaniu, cu fruntea dezvoltată şi cu ochiĭ limpezĭ şi dulcĭ ca de poet: era Horaţiu de Plesis Saint-Luc.

In urma luĭ venea fratele-său.

Maĭ mic şi maĭ brun, el vorbea mult şi de toate, se interesa de orĭ-ce şi plăcea tuturora, s'amesteca în toate şi pe nimenĭ nu supăra cu aceasta.

De la căsătoria fratelui său, el lucra în uzina d-luĭ Lemarchand, tatăl Laureĭ.

Şi Graţian, care pînă atuncĭ nu ştia de cît să danseze, să parieze la curse, să ducă o viaţă de salon, se trezi de odată industriaş.

Totuşĭ Graţian nu prea avea mînă liberă în sticlăria din Saint-Denis.

D. Lemarchand avea oare care neîncredere într'însul şi de aceea în tot-d'auna îl ţinea la distanţă atît de biroul său cît şi de persoana sa.

Ah! cît ar fi vrut el ca, în locul postuluĭ care îĭ aducea maĭ mult de cincĭ-zecĭ de miĭ de leĭ pe an, să fie numit secretar particular al d-luĭ Lemarchand pentru ca apoĭ să ajungă succesorul său!

Şi'ĭ vorbise de maĭ multe orĭ de această arzătoare dorinţă dar fabricantul de sticle se făcuse că nu înţelege.

Intr'o zi, în sfîrşit, pentru a curma o dată cu dînsul, d. Lemarchand zise conteluĭ:

— Fiica mea nu voieşte cu nicĭ un preţ să vă dau locul pe care'l cereţĭ şi maĭ ales să vă pun în cunoştinţă cu afacerile noastre intime.

Şi iată de ce: maĭ întîi, prin mama sa, ea are aicĭ aceleaşĭ drepturĭ ca şi mine; apoĭ, eŭ o ador. Dorinţele sale sînt ordine pentru mine. Convingeţi-o şi voĭ asculta-o.

Din acest moment, Graţian nu maĭ avu de cît o ţintă: să facă tot ce'ĭ va sta prin putinţă pentru ca cumnata-sa să'ĭ îndeplinească dorinţa.

Dar Laura n'o vroia.

Pentru-ce?...

Nu consimţise să spuie multă vreme.

In sfîrşit, se hotărîse: nu voia pentru că n'avea încredere în Graţian; ş'apoĭ, cum ştia cît costa luxul de care era înconjurată şi cum nu voia să renunţe de loc la cheltuielĭ, ci, dacă s'ar fi putut, să le maĭ mărească încă, ea nu înţelegea pentru care nevoie să încredinţeze interesele uzineĭ în mîinile cumnatuluĭ său.

— Atuncĭ, întrebă contele, n'aveţĭ de loc încredere în mine?

Ea ridică din umerĭ şi nu scoase nicĭ o vorbă.

Graţian stărui:

— Dar care e cauza acesteĭ neîncrederĭ? Spuneţi-o cumnată, bine-voiţĭ să mi-o mărturisiţĭ?...

Marchiza, prea mîndră de felul eĭ, nu voia să dea nicĭ o explicaţie. De alt-fel, vorbise prea mult.

Ea îşĭ luă nişte aere de în-

— Se dă în întreprindere lucrările de reparaţiunĭ de şanţurĭ pavate şi apărarea culeĭ poduluĭ Bulgaru, kilom. 138+403, pe şoseaua naţională Bucău Focşanĭ. Valoarea, după devis, este de leĭ 6.827, banĭ 45. Licitaţiunea se va ţine în ziua de 13 Octombrie 1897, la orele 4 după amiazĭ precis.

Moda ilustrată

A apărut No. 4 din Moda ilustrată cu numeroase ilustraţiunĭ splendide şi ca supliment gratuit un patron croit de guler (haute nouveauté) 20 banĭ exemplarul.

*

Amintim cititoarelor «Modeĭ ilustrate» că în numărul viĭtor se va da începutul romanuluĭ pe care numitul ziar îl va publica regulat în foiţă, conform cerereĭ lor.

Romanul ales pentru «Moda ilustrată» întruneşte toate condiţiunile uneĭ scrierĭ destinate pentru familiĭ.

El este întitulat **Romanul unuĭ călugăr** *şi se datoreşte cunoscutuluĭ scriitor HENRY MURGER.*

Marele număr de cititoare pe care *Moda ilustrata* l'a cîştigat într'un timp atît de scurt, îĭ înlesneşte chipul de a'şi arăta satisfacţiunea pentru încurajarea ce i s'a dat. Ea s'a hotărît deci să acorde premiĭ tutulor persoanelor carĭ-ar da concurs, fie ca cititoare cu numărul, fie ca abonate, fie ca propagandiste.

Cititoarele cu numărul, nu aŭ de cît să înainteze administraţieĭ *Modeĭ ilustrate*, bonul ce va figura sub denumirea de Premiŭ, vor obţine premiul cuvenit.

Abonatele vor bine-voi să indice numărul chitanţeĭ de abonament, pentru a li se pune la dispoziţie premiul destinat.

Propagandistele vor avea drept la premiĭ, proporţional cu numărul şi durata abonamentelor ce aŭ incasat şi înaintat *Modeĭ ilustrate*.

Intr'unul din numerile viitoare vom da lista premiilor pe carĭ administraţia *Modeĭ ilustrate* le pune la dispoziţia cititoarelor sale.

Pentru gospodine

Săpun de pete. — Un bun săpun lichid pentru scoaterea petelor se obţine rozînd puţin săpun ordinar într'un flacon, în care se toarnă amoniac. Flaconul se astupă şi se scutură bine. Cînd săpunul e aşa de topit în cît se transformă într'o substanţă siropoasă, se freacă petele cu acest lichid şi se spală apoĭ cu apă caldă.

Gastr.

MODE

Pălărie originală

Pălărie din feutre negru cu buchete de pene de struţ şi torsade de velur. Ceea ce-ĭ caracteristic la această pălărie este că de o parte şi de alta se coboară două plăcĭ de broderie antică de aur, carĭ împresoară părul, ce trebuie pieptănat în bucle şi unde marĭ şi legere.

Laura.

Revista cărţilor

A eşit de sub tipar în editura librărieĭ Socec & Co.

Povăţuitor special pentru predarea *Geografieĭ Romîne* în clasa III primară urbană şi a III şi a IV rurală, de A. Gorjan şi I. Luncan. Preţul 2 leĭ.

Idem pentru continente de aceiaşĭ autorĭ. Preţul 2 leĭ.

Geografiile acestor povăţuitoare în formă de atlas, cu peste 200 figurĭ şi hărţĭ, sînt aprobate în urma concursuluĭ din anul 1895 şi conform nouluĭ program. Pentru institutorĭ şi învăţătorĭ, carĭ aŭ introdus aceste cursurĭ de geografie se dă gratis aceste povăţuitoare, dacă se fac cererĭ direct librărieĭ Socec.

Premiĭ pentru cititoriĭ romanuluĭ Ucigaşul misterios

In tot timpul cît vor dura foiţele nouluĭ roman Ucigaşul misterios, a căruĭ publicare o începem în *Adevĕrul* de astăzĭ se va acorda premiĭ ver-căruĭ va prezenta administraţieĭ ziaruluĭ nostru bonul ce regulat va figura în josul fie-căreĭ foiţe din romanul sus numit.

Prezentatorul UNUĬ SINGUR BON va obţine o gravură (eau forte) în valoare de 2—3 leĭ şi acordată ca premiŭ numaĭ cu 60 BANI pentru ceĭ din Bucureştĭ şi 70 BANI pentru ceĭ din provincie.

Abonamentele valabile încă pentru TREI LUNI cel puţin de la 15 Octombrie înainte, vor primi premiul gratis.

Cererea premiuluĭ se face prezentîndu-se bonul la administraţia ziaruluĭ saŭ adresîndu-l LIPIT PE COTORUL mandatuluĭ poştal purtător de costul redus al premiuluĭ.

Abonaţiĭ vor indica No. chitanţeĭ de abonament pentru a putea beneficia de gratuitate.

Alte premiĭ sînt rezervate pentru bonurile ulterioare precum şi pentru cititoriĭ carĭ vor colecţiona toate bonurile romanuluĭ

Ucigaşul misterios

Iată şi denumirile gravurilor pe carĭ le oferim posesorilor **bonuluĭ No. 1** al foiţeĭ *Ucigaşul misterios:*

1. Invingătoriĭ Bastilieĭ
2. Vremea frumoasă
3. Cerşetorul
4. Harpista
5. Glorificarea legeĭ
6. Ţiganiĭ
7. Dragostea fiească.

Aceste gravurĭ datorite unor talentaţĭ artiştĭ francezĭ pot constitui, încadrate fiind, un decor admirabil pentru ceĭ carĭ doresc să-şĭ împodobească camerile lor cu producţiunĭ de artă.

INSERŢIUNI ŞI RECLAME *)

Domnule director,

In ziarul „Dreptatea“ din 11 Octombrie No. 514 inserează sub titlul „o escrocherie îndrăzneaţă“ o serie de calomniĭ la adresa mea, calomniĭ date de un oare-care cofetar D. Nicolaid.

Am solicitat directoruluĭ ziaruluĭ menţionat, să bine-voiască a desminţi toate acele murdăriĭ, ce se debitează pe socoteala mea şi refuzîndumi-se, apelez la sentimentul dv. de imparţialitate şi vă rog a face loc cîtor va rîndurĭ în coloanele stimabiluluĭ d-v. ziar, relativ la aceste calomniĭ. Iată tot adevărul în această afacere: Am dat în depozit d-luĭ D. Nicolaid suma de 440 lire sterline şi una cambie de 2800 leĭ la ordinul meŭ şi acceptată de d Naum Dimitriu. Din acest depozit mi-a restituit d. Nicolaid numaĭ 30 lire şi poliţa Solicitîndu-ĭ şi restul depozituluĭ, mi l'a refuzat sub motiv că nu 'ĭ-am constituit în depozit de cît 40 lire şi deci nu maĭ are a-mĭ restitui de cît 10 lire, de şi în actul de depozit este scris de două orĭ în litere şi odată în ţifre suma de 440 lire. Faţă cu această împrejurare, l'am somat prin corpul de portăreĭ şi văzînd că nicĭ în urma somaţiuneĭ nu voeşte a-mĭ restitui depozitul, am reclamat parchetuluĭ şi azĭ afacerea se găseşte la judele de instrucţie cabinetul 4.

Decĭ afacerea nu e terminată şi se va vedea cine e escroc saŭ şarlatan, eŭ, care posed de la d-sa un act de depozit în condiţiile arătate maĭ sus, saŭ d-sa, care cu nişte martorĭ de ocazie, voeşte a-mĭ dărîma actul şi a mă fura de 410 lire. Ceea-ce e trist în toată această afacere, e faptul, că încă se maĭ găsesc jurnale carĭ pe nişte simple afirmaţiunĭ se fac ecoul unor asemenea şarlatanĭ ca d. D. Nicolaid.

Primiţĭ vă rog asigurarea perfecteĭ mele stime şi consideraţiunĭ.

Nicolae B. Pema.
Str. Lucacĭ 71

360

*) Redacţia nu-şĭ ia răspunderea celor publicate în această rubrică.

părăt asă romană şi părăsi camera fără să răspundă.

El se văzu silit să'şĭ înăbuşe dorinţele pe carĭ le hrănea.

Şi aceasta dură un-spre-zece anĭ. Un spre-zece anĭ Graţian ţinuse ascunsă'n el o lume de amarurĭ, de decepţiĭ şi de ură.

Dar de cîte va zile o mare schimbare se făcuse.

Imputernicitul d-luĭ Lemarchand murise şi, sticlarul neluînd nicĭ o măsură ca să fie înlocuit, postul rămînea vacant.

Pentru a'l căpăta el, contele întrebuinţase toate mijloacele; dar răspunsul industriaşuluĭ rămase nestrămutat acelaşĭ:

— Voĭ face ceea ce fiica mea va voi. Dacă marchiza îmĭ spune să vi'l daŭ, va fi al d-voastră din acel minut chiar.

Pe conte îl apuca nebunia parcă.

Bogăţia ceea îĭ surîdea şi voia să fie cu orĭ ce chip a luĭ. Asemenea a luĭ şi acea fată ca un înger de curată, acea fată care'l înebunea cu privirea: Violetta.

El avea treĭ-zecĭ şi şase de anĭ.

Incă treĭ saŭ patru anĭ şi d. Lemarchand are să se retragă, a spus'o singur... Şi Graţian, deja împuternicit şi cunoscînd bine mersul afacerilor uzineĭ, va deveni stăpîn, în locul şi în numele luĭ Horaţiu...

Dar Horaţiu era aşa de puţin lucru pentru dînsul!... Rămînea ea... Si voinţa uneĭ femeĭ are să fie oare o pedică la această fericire?...

Aceasta era starea de suflet a luĭ Graţian cînd, în Sîmbăta-morţilor, sosea la castelul Saint-Luc şi cînd Violetta îl vedea suind cu Horaţiu scara cea mare de piatră.

III

Pedica

— Spune, mămuţă, mergĭ cu mine, pentru a nu maĭ vorbi cu unchiul, vreĭ?... întrebă Maria pe Violetta, venind spre dînsa, în loc să se ducă în camera eĭ căcĭ auzise glasul luĭ Graţian

D-ra de Lacroix-Marbourg atîta aştepta. Ea luă de mînă pe fetiţă şi, cîte-şĭ-două, dispărură.

— Mi se pare că inspir frică drăguţeĭ noastre verişoare zice Graţian către frate-săŭ, căcĭ avuse timpul să zărească frumosul chip al tinereĭ fete.

— Se vede că are de îndeplinit oare-carĭ sarcinĭ din partea marchizeĭ, răspunse Horaţiu cu liniştea'ĭ pe care nimic aproape n'o turbura. Violetta n'are timp de perdut acum. Diseară îĭ veĭ cere saŭ îĭ veĭ da socoteala.

Contele nu răspunse.

Ajunşĭ în capătul scăreĭ, un fecior de casă alergă întru întîmpinarea celor doĭ fraţĭ, cărora le luă pardesiurile şi pălăriile spre a le duce la cuier.

— D-na e în salon? întrebă cel maĭ mic dintre fraţĭ.

— Da, d-le conte.

— E cu cine-va?

— Nu. D-na marchiză e singură.

Graţian se întoarse spre frate-săŭ.

— Lasă-mă singur cu ea un moment, pentru-ca să vorbesc de ce ştiŭ; vreĭ, Horaţiu? zise el.

— După voie răspunse marchizul. Eŭ mă duc în cabinetul meŭ, unde am o carte foarte interesantă, pe care vreaŭ s'o răsfoiesc.

— Mulţumesc. Dar fi drăguţ pînă la capăt.

— Ce fel?

Să primeştĭ pe musafirĭ dacă se'ntîmplă să vie maĭ înainte de-a fi isprăvit vorba cu Laura.

— Ne-am înţeles. Eduard, cînd domniĭ se vor înfăţişa, să'ĭ îndreptĭ la mine.

— Da, d-le marchiz.

Contele adaose:

— Aşĭ vrea să staŭ la masă cît maĭ curînd cu putinţă, cel maĭ tîrziŭ la orele şase; căcĭ pentru ca să pot apuca trenul de diseară, trebuie să plec de aicĭ negreşit la orele opt.

Horaţiu dădu ordine feciorului în această privinţă apoĭ o luă spre cabinetul săŭ pe cînd Graţian deschise uşa salonuluĭ să intre la marchiza de Plessis Saint-Luc.

Laura nu se ridică la apropierea luĭ, ba nu'ĭ întinse nicĭ mîna şi nu scoase nicĭ un cuvînt de bună-venire.

Ea părea că se gîndeşte la focul ce ardea în sobă şi păstra o nepăsare ca şi cînd n'ar fi auzit deschizîndu se uşa.

— Bună-ziua, Laura! s'auzi de odată vocea conteluĭ. Cum de te găsesc aci pe acest frig cumnată?

Asta'ĭ de necrezut, marchiză Şi'ntreg Parisul elegant, pentru care eştĭ fără îndoială una din regine, nu înţelege pentru ce n'aĭ deschis încă uşile saloanelor tale din Avenue de Messine.

— Sînt cu atîta maĭ mirată de cuvintele tale Graţian, răspunse d-na de Plessis cu răceală, cu cît toată lumea ştie că de obiceiŭ nu ne întoarcem la Paris de cît pe la începutul luĭ Decembrie, ba chiar pe aproape de Crăciun.

Apoĭ, după cîte-va secunde de tăcere, ea adaose cu o răceală şi maĭ mare:

(Va urma)

No. 1
BUN pentru Premiu la foiţa No. 1 din romanul Ucigaşul misterios

Ucigașul Misterios

este titlul romanuluĭ ce oferim astăzĭ cititorilor noștri. El este scris de unul din romancieriĭ modernĭ, care în scurt timp a știut să-șĭ cîștige în Franța o reputație distinsă în acest gen de literatură. Este destul să pomenim, că romanul ales pentru *„Adevĕrul“* se datorește d-luĭ *Paul d'Aigremont,* pentru ca lumea cunoscătoare în materie să-șĭ dea seama de valoarea scriereĭ ce dăm în foița *„Adevĕruluĭ“*.

Ucigașul Misterios

este unul din romanele cele maĭ mișcătoare, descriind scene din cele maĭ dramatice, luate din viața uneĭ familiĭ bogătașe, scene pline de peripețiĭ carĭ de carĭ maĭ neașteptate și pline de surprinderĭ.

Ucigașul Misterios

este ultima producțiune a numituluĭ romancĭer francez, apărută la Paris acum cîte-va zile, și deja considerabil este răsunetul ce a produs în lumea cititoare.

Incepem decĭ astăzĭ, a da în foița *„Adevĕruluĭ“* marele roman dramatic

Ucigașul Misterios

Proprietar CONST. MILLE Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann. Dr...